ထိတ်ထိတ်ကူနှင့်နှလုံးသား၏ချိုမြိန်သောချစ်အရသာ

အစ်ကို ---- ။

သည့်စာကိုအစ--အဆုံး ဖတ်ချင်မှ --ဖတ်ပါ။

အစ်ကို --ကြိုက်တဲ့နေရာကနေ --ကြိုက်တဲ့စာမျက်နှာကို--လှန်ပြီးဖတ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ --စာမျက်နှာတိုင်းမှာ --အစ်ကိုနဲ့ထွေးအကြောင်းချည်းပဲရေးထားတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော် --ကြိုပြောထားတာ --အစ်ကိုနဲ့မပတ်သက်တဲ့စာမျက်နှာအရောက်မှာ အစ်ကို --ထွေးကို အမုန်းကြီးမုန်းမယ်။

ဒီလောက်အထိဖေါက်ပြန်ရသလားဆိုပြီး --ရှုံ့မယ်--သစ္စာ --သိက္ခာ--ဆိုတဲ့ဂုဏ်တရားတွေ လုံးဝကပ်ငြိမှုမရှိတဲ့--ဟိရိဩတ္တပ္ပစိတ်ကင်းတဲ့ မိန်းမလို့မြင်ချင်မြင်မယ်--ဒီမယ်--အစ်ကို --ထွေး--ဒီစာကိုရေးဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ--ရေးရဲတဲ့သတ္တိတွေမွေးယူလိုက်တာဟာ --- "အမုန်တရား"ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်စေချင်လို့ပါ --သိစေချင်လို့ပါ။

အားလုံး -- အားလုံး -- ကျော်ပဲဖတ်ဖတ် -- အစဉ်လိုက်ပဲဖတ်ဖတ် -- ဖတ်ပြီး -- သွားရင်တော့ထွေးပြောရဲပါတယ်အစ်ကို -- အစ်ကိုထွေးကိုမုန်းတာ ရှိတာတွေ --ပျောက်သွားမှာမဟုတ်ပေမဲ့ -- အော်--ဒီလိုကိုးဆိုပြီး --ခွင့်လွှတ်လာနိုင်မယ်လို့တော့ယုံကြည်တယ်အစ်ကို။

ဒါကြောင့် -- အစ်ကို -- ဖတ်ဖို့ပဲလိုပါတယ်။ အစ်ကို ကြိုက်တဲ့ -- နေရာကနေ -- ကြိုက်တဲ့စာမျက်နှာကိုလှန်ပြီး

ဖတ်နိုင်ပါတယ်။ (ထွေးအရုက်နဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့ညှာသောအား ဖြင့် ——ဒီစာအုပ်ကို ——အစ်ကိုတစ်ယောက်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ မှတော့ ——ပေးမဖတ်စေချင်ပါ)——ချစ်ခဲ့ဖူးသောထွေး။

"ဟကောင်ရေ —— မင်းစာအုပ်က —— ကာယကံရှင်က —— ဘယ်သူ့မှပေးမဖတ်ပါနဲ့ဆိုမှ —— ငါလာပြရသလားကွ"

"သူ"ကသက်ပြင်းချလျက် —— ဒူးယားစီးကရက်ကို နောက်ဆုံးတစ်ချက်ရှိုက်ရှူပြီး ——လက်ဘက်ရည်ဆိုင်အပြင်ဘက် သို့တောက်ထုတ်ပြစ်လိုက်သည်။

သူ့စာလေးတွေ ——အရမ်းကောင်းနေတယ်။ ဆရာရဲ့ပြီးတော့ အရေးအသားလေးတွေက —— သိပ်ထိတယ် —— ဆရာအတွက် အသုံးဝင်မလားလို့ပါ —— ပြီးတော့ဒီစာအုပ်ကိုစွက —— ခုမှ မဟုတ်ပါဘူးကြာပါပြီဆရာ —— အင်း —— ကြာဆို —— သူ တောင်မှ —— အခုဒီမှာမရှိတော့ဘူး —— နိုင်ငံခြားမှာ —— သွားနေပြီဆရာရဲ့။

ကျနော်က —— ဗလာစာအုပ်လေးကို သူ့ထည့်ယူလာသော အဝိုင်း စက္ကူအိတ်ထဲပြန်ထည့်ကာ —— စားပွဲပေါ်တင်လိုက်သည်။

"စာမူ —— ကောင်းမကောင်းဆိုတာက —— ပရိသတ်နဲ့ ဆိုင်တယ် —— နောက်တစ်ချက်က —— ကျနော်ကပရိသတ်ကို ရိုက်စားမလုပ်ချင်ဘူး —— အပြည့်အဝကြီးမဟုတ်တောင် —— ဖတ်သူအတွက်တစ်ကွက်တစ်လေ —— သခန်းစာဗဟုသုတရဘို့ ——ရည်ရွယ်တယ် ——ဇာတ်လမ်းကျောရိုးမရှိပဲ—— အင်းသွတ်သွတ် ——အင်းသွတ်သွတ်——တွေ ကျနော်မရေးချင်ဘူး——အကြောင်း အရာ——မသပ်ချင်ဘူး အောက်တန်းကျတဲ့ကျနော်တို့စာပေကို

ဒီယက်——အောက်တန်းမကျအောင်——ကျနော်ကြိုးစားနေတာပါ—— ကိုယ့်လိုင်းနဲ့ ——ကိုယ်ပေါ့လေ"

ကျနော်က——ကျနော်ပြောချင်သည်များကို ဆက်တိုက်ကြီး ပြောချလိုက်ပြီးမှ ——သံပုရာနွံကလေး ပေါလောမျောနေသော ——နတ်(စ်)ကဖီးခွက်ကလေးကို ကောက်ယူစုပ်လိုက်သည်။ ညက အိပ်ရေးပျက်ထားလို့လားမသိ——အရသာရှိလိုက်သည်မှာ နထင် ကြောပင်——စိမ့်ကနဲ——ဖြစ်သွား၏။

"ဖတ်ဘို့တော့——အချိန်ရပလား——ဆရာဟင်"

"မပြောတတ်ဘူးဗျာ——အဲ——ကျနော်သိပ်ရေချိန်မလွန်ဘူး ဆိုရင်တော့ —— ဒီညဖတ်ဖြစ်သွားမှာပါ"

"ဒါဆို——ကျနော်——ထားခဲ့မယ်——ပျောက်တော့——မပျောက် ပါစေနဲ့ဆရာရယ် —— ဆရာ —— မသုံးချင်လဲ——ကျနော့်တော့ ပြန်ပေးပါ——နော်ဆရာ——ကျနော့်အတွက်ဒါဟာ——အသဲမှတ်တိုင်"

"အမယ်——အသဲမှတ်တိုင်——ဟလား" "ပြောကြည့်တာ —— ဟဲဟဲ——နားထဲ——ကန့်လန့်ကြီးဝင်သွားလို့လား——ဟင်"

"မဟုတ်ပါဘူး——သူများဝတ္ထုကောင်းတွေကို ——မစွေစပ်ထားမိ ဘို့ နိုးမချိဘို့——ကျနော်တို့က——သတိထားရတယ်" "အလကား ပါဆရာ——ကျနော်ပါးစပ်ထဲရှိရာ——ပြောချလိုက်တာပါ——ဆရာသုံး ဖြစ်ရင်——ဆရာ့ခေါင်းစဉ်ပဲ——သုံးပေါ့——ကဲဒါပါပဲဆရာ——ကဲ—— လာဟေ့——ဒီဝိုင်းကရှင်းမယ်——ရယ်နှစ်ခွက်——မုန့်နှစ်ခု——အိတ် စပို့လေးလိပ်"

သူ့အစ်ကို——မှလွဲ၍ဘယ်သူ့ကိုမှ——ပေးမဖတ်စေချင်သောသူ

မစာမူလေးကို ကျနော်ကလည်း တော်တော်နှင့်မဖတ်ချင်တော့ မဖတ်ဖြစ်--စာမူလာပေးသွားသော --သူမ"အစ်ကို"ကလည်း ရုတ်တရက်ခရီးထွက်သွားကြောင်း ကြားလိုက်ရသည်--နှစ်လအကုန်လောက်ကျမှ--စာအုပ်ဟောင်းများရှင်းလင်းရင်း--စက္ကူအိတ်လေးဖြင့်--ထည့်ထားသော "ငွေ"စာမူလေးကိုတွေ့ပြီး အပျင်းပြေသဘောနှင့်ကောက်--ဖတ်လိုက်မိသည်။ ထိုနေ့က--စာမူဖတ်ရင်းဝန်းကျင်ကိုမေ့သွားမိသောကြောင့် မိန်းမစောစောအိပ်သွားရာ--ကျနော်သည် "ညစာ" ငတ်သွားရလေတော့ သည်။

ကျမအသက်(၁၄)နှစ်လောက်မှာပင် အချစ်ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုမြည်းစမ်းကြည့်ရန် --အာသီသထားခဲ့ဖူးသည်။ အချစ်ကိုမြတ်နိုးယုယစွာ--ကိုးကွယ်တတ်သော မိန်းမကောင်းမိန်းမမြတ်လေးအဖြစ်--ကိုယ့်ကိုယ်ကို မြှင့်ချင်ခဲ့သည်။

အချစ်--အတွက်နှင့်သောကဖိစီးလျက်--ဘဝပျက်သွားသောမိန်းကလေးများတွင်--- "အငွေ"ဆိုသောကျမနံမယ်မပါစေရဟုလည်း ကျမ--ကြုံးဝါးခဲ့ဘူးသည်။

ကျမတို့ ဒလ အထက်သို့ ရွာမှကျောင်းမတက်ရသေးခင် ခင်ငယ်ငယ်--ကျမနှင့်--ဘုတ်ဆုံ(ယုဇန) (ဘုတ်ဆုံက ဒလ အထက်တက်သောအခါ (ယုဇန)ဟု အမည်ပြောင်းသည်။

ရွာ၏--အလယ်တန်းကျောင်းတွင် အပျော်ဆုံးဖြစ်သည်။ ငယ်ငယ်နှင့်ကျမက --ရွာမှတကူးတက--လယ်ကွင်းကျယ်ကြီးများကိုဖြတ်၍ --နွေ--မိုး--ဆောင်း ပင်ပင်ပန်းပန်းကျောင်းတက်ရသောကြောင့်--တစ်နှစ်တစ်တန်းအောင်ရန် --ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ဘုတ်ဆုံကမူ -- အလယ်တန်းကို--ပေါ့ပေါ့လေးဖြင့်အောင်လာခဲ့သည့်အတွက်ရင်း-- ဒလမြို့သူမအဒေါ်အိမ်တွင်နေ၍ကျောင်းကိုနီးနီးနားနားတက်ရသည့်အတွက်ရင်း--ကျမတို့လောက်--မကြိုးစား ကြိုးစားရာမလိုဟုဆိုသည်။

ဘုတ်ဆုံကြိုးစားနေသည်က--အထက်တန်းရောက်ပြီးသည့်နောက်အိမ်ထောင်ရက်သားကျရန် --ရန်ကုန်မြို့တစ်ဖက်ကမ်းရှိတိုက်တာအဆောက်အဦးများ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည့် --မြို့လည်ခေါင်တွင် အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်ဖြစ်ရန်ဟူသော စီမံကိန်းဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်ဘက်ကမ်းသို့လည်း တစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေ --အဖေနှင့်ဖြစ်စေ မကြာခဏ--ကူးကူးသွားတတ်လေသည်။ ကျမတို့ရွာကတော့တောလမ်းပေါ်ရှိ --ကမာကဆစ်နှင့်မိတ်သွယ်ဆုံသောရွာနှစ်ရွာကြားမှ တောင်ဘက်သို့ဖြတ်ဆင်း၍ ကွင်းအလယ်၌--တည်ရှိသော "ရေကျော်"ရွာလေးဖြစ်သည်။ ရေကျော်မှ--သို့မဟုတ် သမ္ဗာန်ဖြင့် ရိုးချောင်းလေးအတိုင်း လှေတစ်စင်းဖြင့် ကျမနှင့်ငယ်ငယ်ကျောင်းတက်ရ၏။

ကျမတို့ကိုကျောင်းကြိုပို့--လုပ်ပေးသော ဦးဖိုးအောင်၏သား "ထွန်း"ကို --တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ဆယ်စီပေးရ၏။ ထွန်းက --ကျမနှင့်ငယ်ငယ်တို့ထက်ကြီးသောကြောင့် ကျမတို့နှစ်ယောက်ကို--အစ်ကိုကြီးလိုစောင့်ရှောက်သူဖြစ်သည်။

ငယ်ငယ်က--ရေကျော်ရွာသူဌေးသမီးဖြစ်သကဲ့သို့ အမေကလည်းလယ်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်များ၌--ငယ်ငယ်နှင့်ကျမတို့ အရင်ကလိုပင်--လယ်ထဲဆင်းလျက်--ကောက်စိုက်ချင်စိုက်သည်။ ကြာပန်းခူးချင်လဲခူးသည် --

နွေရာသီ--ကောက်ရိတ်ချိန်ဆိုလျှင် --ကျမနှင့်ယယ်ယယ်တလင်းထဲမှာပဲ စာကျက်ကြသည် -- ကျောင်းရက်ရှည်ပိတ်လျှင်မူကား ကျမတစ်ယောက်တည်းသာ ရွာမှာကျန်ရစ်ပြီး -- ယယ်ယယ်က သူ့ဆွေမျိုးများရှိရာ --မန္တလေးသို့အလည်သွားတတ်သည်။

ဘုတ်ဆုံက -- ဒလမှတစ်ခါတစ်ရံလေ (ကျောင်းစရိတ်) တောင်းရန်အိမ်သို့တစ်ခေါက်တစ်ခေါက် --ပြန်လာတတ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ --ကျမတို့ဘဝလေးမှာ ရည်ရွယ်ချက်ကိုယ်စီဖြင့် အေးချမ်းငြိမ်သက်နေသည်ကတော့ အမှန်ပြစ်ပါသည်။

ကျမတို့သုံးယောက်ဘဝကို မုန်တိုင်းဝင်လာသည်က ဒလမှ ဘုတ်ဆုံမ -- ကျောင်းပိတ်ရက်မဟုတ်ပဲနှင့် ရေကျော်ရွာသို့ -- တိတ်တဆိတ်ပြန်ရောက်လာခြင်းကစပါ၏။

"ဘုတ်ဆုံမှာ --ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီတဲ့--အေ့ဒွေး" "ဟဲ့--မဟုတ်ကဟုတ်က" "အို--အိမ်မှာလူကြီးတွေ--ခေါင်းချင်းဆိုင်နေကြပြီဟ-- နင်နဲ့ငါ့ကိုလဲ -- ကျောင်းထုတ်တော့မယ်တဲ့" "အာဟာ -- အဲဒါကြီးက -- ဆက်စပ်မှုမရှိလိုက်တာ"

ကျမတို့အထက်တန်းကျောင်းသူတွေ ဖြစ်လာပြီး နောက်ရွာတွင်--ရှားပါးစကားလုံးများသုံးနှုန်းတတ်နေကြပြီ--တစ်ရွာလုံးကလည်းကျမတို့ကို အထင်ကြီးနေကြချိန်---

"ဘုတ်ဆုံဗိုက်ကြီးတာနဲ့ ငါတို့ကျောင်းထွက်ရမယ်ဆိုတော့ --မဆီမဆိုင်တာ--ဒီကိစ္စ--လုံးဝပြတ်သားရဲရမယ်" "ငါတော့ မပြောရဲဘူး--အဒွေးရယ်--ကျောင်းမတက်ရဘူးဆိုတာနဲ့ပဲ-- ငိုချင်နေပြီ"

ယယ်ယယ်က--နံမည်ကသည်"ယယ်"သည်မဟုတ် အသည်း

ယဲယယ်သူဖြစ်သည် --ကျမတို့သုံးယောက်ထဲမှာလဲ--ယယ်ယယ်ကအယယ်ဆုံး--မဆိုးပေမဲ့--ကျမတို့ကအလိုလိုက်ကြ၏။

"ခနစမ်းပါအုံး--ဘယ်အကြောင်းနဲ့--ဖြစ်ခဲ့တာတဲ့လဲ" "မပြောဘူးတဲ့--ဟာ--ငိုပဲငိုနေတာပဲတဲ့" "ဟင်း--ကျွင်တွေတော့ အလုပ်လိုက်ပြီ--ဟာ--သူဘဲကိုနင်--မတွေ့ဖူးဘူးလားကျောင်းမှာ--နင့်အခန်းနဲ့နီးတာပဲ" "သူက--အတွဲများတယ်ဟ--ဘယ်သူလို့ပြောမလဲ--ကဲ" "တွဲတဲ့ကောင်တွေအကုန်လုံးနာမည်--နင်မှတ်ပြုစမ်း" "ဝေယံကျော်--သက်တင်--အောင်မြင့်ဦး--စိုးနိုင်--သက်မောင်မောင်--ထိုက်အောင်--မျိုးဦး"

"ဟာ--နင့်ဟာတစ်ကျောင်းလုံးကနာမည်တွေလား--ဟ" "အဲဒါ--မသိတာတွေ မမှတ်မိတာတွေရှိသေးတယ်--သူအတွဲ[illegible]ဘာက--နိုင်မင်းနဲ့သက်မောင်မောင်" "အဲဒီဘဲတွေကဘယ်အကုန်းကလဲ" "သူနဲ့တင်ဘန်းတဲ့ထဲက--ဝေယံကျော်--တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်--ကျန်တဲ့သူတွေက--ဒီမြင်-ကိုးတန်းဆယ်တန်းကချည်းပဲ"

"ဟူး---"--ကျမရော်မောသွားသည်။ သဲလွန်စပျောက်သော အမှုတစ်ခုကို--ကိုင်တွယ်ရမည့်စုံထောက်တင်မောင်ဆွေကဲ့သို့ ကျမကို--ကျမ--အဝင်လေးနှင့်အထင်လေးထားခဲ့မိလေသည်။

"ထွေးရယ်--နင့်သူငယ်ချင်းကို ဗိုင်းမေးပေးစမ်းပါအုံး အဒေါ်တို့တော့--တောက်ရက်ကိုဟက်တက်ကွဲပါပြီကွယ်"

ဒေါ်လေးမြဝင့်သနားစရာ--ကောင်းလောက်အောင်--မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့်တွေ့ရသောအခါ--ကျမတို့ဘုတ်ဆုံကို--ဒေါသဖြစ်ကြရ၏။ ယယ်ယယ်နှင့်--ကျမ ဘုတ်ဆုံအိမ်သို့အလည်ရောက်ခဲ့

ကြသည်။

"အဘွား--ယယ်ယယ်" ဘုတ်ဆုံက--သူမနှင့်ကျမတို့ဆော့ကစားနေကျ-- စပါးကျည်ပွေ့ဟောင်းကြီးနားရှိ ဆယ်နှစ်ရာသီပင်အောက်တွင်ထိုင်ရင်း ကျမတို့ကို --ဟိုသံနွဲ့နွဲ့လေးဖြင့်နှုတ်ဆက်ရှာသည်--ဒေါသဖြင့်နှမ်ပြားမတန်အောင်ပြောဖြစ်လိုက်မည်ဟုဆေးထားသောစိတ်များက--လျော့ကနဲ-ပျောက်ကုန်ပြန်သည်။

"နင်--တို့ကိုတော့တိုင်ပင်ဘို့ကောင်းတယ်--ယုဇန" "ဘုတ်ဆုံလို့ပဲခေါ်ပါဟာ--အဲဒီယုဇနကြောင့်ဒုက္ခရောက်ရတာ"

သဲလွန်စ--ယုဇနကြောင့်ဒုက္ခရောက်တာဟူသော စကားတစ်ခွန်းသည် --ကျမအတွက်--သဲလွန်စတစ်ခုဖြစ်နိုင်သည်။

"ဒါ--ဘယ်လိုမှ--ပြောမထွက်လို့ပေါ့တွေးရယ်" "ဟာ--ထွက်ကို--ထွက်မှဖြစ်မှာဟ--နင့်ကြောင့်အခု--ငါတို့ပါကျောင်းထုတ်ခံရတော့မယ်--မိန်းကလေးတွေချည်းပဲ--ကျောင်းတက်တာ--လူကြီးတွေက--စိတ်မချတော့ဘူးဟာ" "ယယ်ယယ်တော့မန္တလေးက--အဒေါ်ဆီမှာ--ကျောင်းသွားနေရအောင်ကြိုးစားရမှာပဲ--ကျောင်းတော့-အထုတ်မခံနိုင်ဘူး--ယယ်ယယ်က--ဒိုင်ကြီးမမ--ဖြစ်ချင်တာ"

"အားလုံးဟာရည်ရွယ်ချက်--တွေရှိကြတာပေါ့ဟာ ဒါပေမဲ့--ဘုတ်စုံစကားကိုဖြတ်ကာ--စပါးကျီအနောက်မှ--ကပ်လျက်ရန်ကုန်မြစ်ထဲသို့စီးဝင်သော ရိုးချောင်းလေးထဲသို့ ဆယ်နှစ်ရာသီအောင်လန်းပွင့်အဝါလေးကို ပြစ်ချလိုက်၏။ ဆယ်နှစ်ရာသီအော်လံပွင့်ကလေးက ရေစီးနှင့်မျှောပါသွား၏။

ရေကိုသန့်မတက်နိုင်ကြတော့လ--မျှောပါရစမြဲပေါ့"

ငါတို့ကတော့--ဆန့်တက်မှာ"

ယယ်ယယ်က--ဖွတ်ပင်ဝင်ပြောသဖြင့် ကျမကယယ်ယယ်ကိုမျက်စောင်းထိုးပြီး ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းဆိုသောသဘောနှင့်ကြည့်လိုက်မှ- ယယ်ယယ်--ငြိမ်သွားသည်။ ဘုတ်ဆုံကကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဟုကြားသိသော်လည်း ကျမမျက်စေ့ထဲ၌မူ ယခင်ကထက်လိုပင်အလှမျက်--အဝမျက် ဖြူဖြူတုတ်တုတ်ဝဝ--ကစ်ကစ်ကလေးပင်ဖြစ်သည်။ ကျမတို့အထဲ၌ ဘုတ်ဆုံကအသားအဖြူဆုံးဖြစ်သည်-- ဘုတ်ဆုံပါးပြင်နှစ်ဖက်စလုံး၌ ပါးချိုင့်လေးများကို တွေ့နိုင်သည်။

မျက်လုံးလေးတွေက--အပြာရောင်မျက်သားကြည်ကြည်လေးများဖြင့် အလွန်ကြည့်ကောင်းပြီး ကော့ပတ်ရှပ်လေးလိုလှသည်။ ဒလရှိဘုတ်ဆုံ၏အဒေါ်မှာလဲ သူ့အစ်ကိုဦးကျော်အားဖင်ပူးတောင်းထောင်ကာ ဦးချရင်း--တောင်းပန်နေရသည်။

"ဘယ်သူလဲ--ဘုတ်ဆုံ--ဟင်--ဝေယံကျော်လား--သက်မောင်မောင်လား--စိုးနိုင်လား--နိုင်မင်း--လိုက်အောင်အောင်မြင့်ဦး--သက်တင်"

ကျမ--ခေါင်းချင်းဆိုင်၍နံမည်များကို တစ်လုံးချင်းရွတ်ပြနေ၏။ ဘုတ်ဆုံက ကျမကိုတအံ့တဩလေးစောင်းကြည့်သည်။

"နင်ကနံမယ်တွေ--သိလှချည်လား--တွေးရဲ့ဟင်" "နင်တွက်--ငါသတင်းတွေထောက်လှမ်းနေရတယ်--ဘုတ်ဆုံ"

ယယ်ယယ်က ကျမကိုကြည့်ပြီးမဲ့သည်--ကျမမမြင်ဟန်ဆောင်လျက်--လေသံကိုတိုးတိုးဖြင့်ဆက်ပြောရပြန်သည်။ "အနီးစပ်ဆုံးက--ဝေယံကျော်" "အာပလာကောင်ပါ--အတွေးရာ--

နင်ရွတ်ပြတဲ့ကောင်တွေကလဲအချိုးအစားတစ်ခုထဲပဲ--ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ်တဲ့မယ်--လယ်မယ်--ဒီလောက်ပါဘဲ--သိဝ်--ဂျူလယ်တွေမှတ်ပါဘူး။

"ဒါဖြင့်--ဂျူလယ်ကဘယ်သူလဲ--နင်ကိုဖိုက်တာဘာသူလဲ" ဟဲ့--ယယ်ယယ်--ငါနင့်ဒီအုပ်ခံမယ်နော်""ဘုဘ်ဆိုယယ်ယယ်ကို ခွင့်လွှတ်စွာ ပြုံးပြပြီးသက်ပြင်းချ၏။ "ငါ့ပြောပြချင်တယ်--ဒါပေမဲ့--နင်တို့ငါ့ကိုအထင့်သေးမှာ သိဝ်စိုးတယ်--ပြီးတော့--ငါသိဝ်ရှက်တယ်"

ဘုတ်ဆိုပြောရင်း ရှိုက်--ရှိုက်ရင်းမျက်ရည်ကျ၏။ "ပြောစမ်းပါ--ဒို့ဆီကနေ--ဒီသတင်းဘယ်မှမရောက်စေရဘူး--ဒို့ နှစ်ယောက်စလုံးသတ်ပေးပါတယ်--နေဦးယယ်ယယ်" ယယ်ယယ်က မမ်းကတမ်းခေါင်းကိုသုံးခါဆတ်ငြိမ့်ပြသည်။ "ငါ့ကိုဖိုက်တာ--တချိန်တည်းမှာနှစ်ယောက်" "အမလေး--အမေရေ" "ဟဲ့ --မသာမတိုးတိုး--ထပ်လိုက်ရ"

ယယ်ယယ်ကရင်ဘတ်ကလေးဖိရင်းအော်သည်--ကျမကယ်ယယ်က--ရိုက်ဟန်ရွယ်လက်မှ--ယယ်ယယ်ဇတ်ပုသွား၏။ "အဲဒါနှစ်ယောက်စလုံးဟာ--ကျောင်းသားတစ်ယောက်မှမဟုတ်ဘူး" "ဘုတ်ဆုံ-ပြောရင်းခေါင်းကိုငုံ့ပြစ်လိုက်သည်။

"ဆက်ပြောလေ""ပြီးတော့--သူတို့နှစ်ဦးစလုံး မိန်းမတွေနဲ့ချည်းပဲ""တိရစ္ဆာန်တွေ--သမီးချင်းမစာနာငါအကောင်တွေ--အဲဒီကိုယ်အမေကိုယ်သီးတွေဘယ်မှာနေလဲ""ဒလက--မဟုတ်ဘူး--အထွေး၍""ရန်ကုန်ဟလား--""ဟင့်အင်း--သူတို့က တောကပွဲစားတွေတစ်ယောက်က-- မိုးကောင်းက--တစ်

ယောက်က--ဗန်းမော်က--"ရှတ်""ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဘုတ်ဆုံရယ်--ကဲ--ထားပါတော့--ဘယ်လိုတွေ--ဘယ်လိုဖြစ်လဲ"ဖတ် နိကတော့--မြို့မှာဆိုရင်တော့ ရှိုးရှိုးလေးပါ--သေးသေးပြီး ဖြူဖွေးနုနုကလေးပါ့ ' "ဘစ်ချိန်တည်းနှစ်ယောက်ဆိုတာက--ဘယ်လို--ဘယ်လို" ယယ်ယယ်က-မျက်နှာလေးနီနီပြင့်--တီးတိုး [illegible] ၅။ "ဂိုရေရှင်ကတော့ အမျိုးမျိုးပေါ့ဘဲ--ဒီမယား--[illegible]သည်[illegible]--သက်သက်ပြောပြမယ်--ကဲ--ဒါနဲ့ နင်ကိုယ်ဝန်ရှိတော့ အဲဒီလူတွေလာတွေ့ပေါ့--တွေ့သေးလား" အဲဒါကြောင့်ငါပြောရခက်နေတယ်--ပြောတာပေါ့--အထွေးသူတို့ [illegible]ယောက်စလုံးရှာမတွေ့တော့ဘူး--အဟင့်"

[illegible]ဘုတ်ဆုံရယ်ဟုစိတ် က [illegible]ဘုတ်ဆုံ[illegible]--တစ်သောသနားကိုယ်လေးကို--မိတ်[illegible]--ဘလိုင်းမြင်ကြည့်သည်--ရက်ရက်စက်စက်--တရက် [illegible]အောင်လုပ်သော (၁၅)နှစ်သမီးအရွယ်လေး--နီတျာဖြူနုံး [illegible] [illegible]တို့ပါပေဟု--ကြိတ်ကျိတ်ခြေပြပ်လိုက်မိသည်။

ဒါလေးမြှကသူသမီးဘာပြောသေးလဲဟု မေးသောအခါယယ်ယယ်ရောကျမရောပြောရခက်နေပြီ "မေးလို့မရဘူး"ဟုသာ ပြောလိုက်ရပါလေသည်။

အထွေး--အထွေးကိုရီးစားစကားပြောမလို့""အမိ--ဘာသူက" "အမ်က်လွှန်း--ပါ""ရှင်--"ဆိုနေက--မိုးသည်းထန်ပြီး ချောင်းရေတွင်[illegible]--[illegible]ကြောင့် ယယ်ယယ်ကကြောက်ပြီး ကျောင်းမတက်ဖြစ်--ကိုလွှန်းနှင့်ကျမ--လေ့တစ်စင်းဦးပဲလော်ကာ

ဒလသို့ကျောင်းတက်ရန် လာခဲ့ကြသည်။ ရန်ကုန်မြစ်အတွက် တလှပ်ကုန်း--မြန်ပေါက်နားအရောက်--ထုံးစံအတိုင်း--လှေကို --ခေတ္တရပ်ပြီး အမောဖြေကြစဉ် အစ်ကိုထွန်းစကားစ၏။ ကျမ --ရင်ထဲထိတ်ခနဲပဲ--ဖြစ်သည်--အစ်ကို--ကိုထွန်းကိုလဲ--အထင် သေးစွာမဲ့၍ကြည့်လိုက်၏။

"ညာလေး--သီးခံပြီး နားထောင်ပါဦး အထွေးကို "ချစ် တယ်" ဆိုတာလောက်ပဲအထွေးသိစေချင်တာပါ--ဒီအတွက်-- အစ်ကိုသင်္ချိုင်းတွေ အများကြီးမွေးပြီးမှပြောတာပါ-- အထွေးသိ က--တို့မြန်မြန်မေတ္တာမရနိုင်ဘူးဆိုတာရယ်-- ဂဝချင်းပညာအရည် အချင်း--ချင်းမတူတာတွေရယ်က--"မဖြစ်နိုင်ဘူး" ဆိုတာကို တောက်ပြနေမှန်း အစ်ကိုထွန်းသိပါတယ်"

ကျမရင်ခုံနွေးထွေးစပြုသည်--အပျိုဖော်ဝင်စအရွယ် ၁၄၊ ၁၅နှစ်လောက်က--ယောက်တည့်စမ်းချည်းစားစာလေးများ မကြာ မကြာအပေးခံရသော်လည်း--ဒေါသ ... စိတ်တို့ကြောင့် တုန်တုန် ခိုက်ခိုက်--ဖြစ်ဖူးသော်လည်း

ယခုကဲ့သို့--ရိုးရိုးအေးအေး--ဖိတ်ခေါ်... ဘူးမဖြစ်ခဲ့--"မဖြစ်နိုင်မှန်း သိရက်နဲ့တာလို့ အ... ကိုထွန်းပြောလဲ--တဲ့" ကျမက--ထူထဲသော မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကို ကုတ်ချုံ့ပြီးခါးလေး ... ထောက်ခါ--ဟန်ပါပါရန် တွေ့ ပြင်လိုက်သည်။ အစ်ကိုထွန်းက--ကျမကို--ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးပြုံးပြီး

"ချစ်လွန်းလို့ပေါ့ညီမလေးရယ်"

ဒီလိုကနဲ့--သိမ့်ကနဲ့--ရင်မှာဖိုး ... သွားသည်။

ကိုထွန်းစကားနည်း--အေးသည်း--ရိုးသားမွန်ရည်သောဂုဏ် ဒြပ်များကြောင့် --ကျမတို့ကို ကြီး ပွဲတာဝန်စိတ်ချစွာဖြင့် လူကြီး

များကတာဝန်ပေးထားခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သောတစ်နှစ်လုံးကလည်း ကိုထွန်း--သူ့ပုံစံအတိုင်းမှုတေတေနေခဲ့၏။ ယခုတော့--ယယ်ယယ် ကျောင်းယောက်သောနေ့ ကျမတစ်ယောက်ထဲကျောင်းတက်ရသော နေ့မှာ အခွင့်အရေးယူလိုက်ခြင်းလား။

"ဟင်း--ဟင်း--အစ်ကိုထွန်းကအချိန်စောင့်နေတာပေါ့လေ"

... နေတာ--အထွေးမြို့ရောက်လို့ပညာတတ်ကြီးတွေဖြစ်ရင် မြို့က--ပညာတတ်လူတန်းစားတွေနဲ့ပဲ--အိမ်ထောင်ကျ ဘဝ ... ဖြိုးမားစွာတည်ဆောက်--အဲသလောက်--လှနေတဲ့တဝလေး ဟာအစ်ကိုအတွက်နဲ့--စိတ်အနှောင့်အယှက်များဖြစ်သွားမလား" ... စဉ်းစားနေတာကြာပြီ။

ဟာ--ဖြစ်တာပေါ့ဗျ--အစ်ကိုထွန်း အဲလိုပြောတာကိုက ... တသင်ရတာပြောင့်မှုတ်တော့ဘူး" "ဘာဖြစ်လို့လဲ-- ...ရယ်" "ဒီစကားကြီးပဲ--ကြားကြားနေမှာပေါ့ဗျာ"

... ကိုထွန်းကကျေနပ်စွာရယ်သည် -- ကျမလည်းကိုယ့်စကား ... တယ်ရောက်မှန်းမသိ ခွတ်ပြောနေမိရာမှ ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြင့်ကျောင်းလွယ်အိတ်ဆွဲကာ --ကမ်းပေါ်ပြေးတက်ခဲ့မိသည်။

"ဟဲ့ကောင်မလေး--အထွေး--ဘယ်ကနေသွားအုံးမလဲ-- ဟ" "တော့မျှ--ကားတွေနဲ့လိုက်သွားတော့မယ်"

... --စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့်--သူ့ကိုမကြည့်တော့ပဲ တာပတ် ကြီးပေါ် အရောက်အုံးမိုင်းပြေးတက်ခဲ့မိလေသည်။ တိတိကျကျရိုးစား စကားအပြောခံရသော ပထမဆုံးအကြိမ်ပဲဖြစ်၏။ ထိုရက်နောက် ပိုင်းမှာ၌အစ်ကိုထွန်း တဲစကို...ပါးအရေးအဝယ်သွား၍သိုကာ ... ကြီးဖိုးဆောင်ကိုယ်တိုင်လေ့ဖြင့်လိုက်ပို့ပေးသည် --ကျမယယ်ယယ်

ထိုကိစ္စပြောသင့်——မပြောသင့်စဉ်းစားနေခဲ့မိရင်း မပြောဖြစ်ခဲ့။

"အမေ့——ဒီမှာ——စာ" "ဟင်——ဘယ်ကစာလဲ——ကျမလန့်ဖြန့်တွန့်သွားသည်——ယင်ယင်ကစာရွက်ကိုအခေါက်ဖြေရင်း ပြောပြသည်။

"ဒလသဘော်ကျောင်းက——မောင်မောင်တဲ့——ယင့်ကိုပေးတဲ့စာရေးသိမ်းထား——ချိုးကုန်းပေလိုက်" ယင်ယင်က——သူ့ကိုပေးသောစာများကို ကျမအားပေးလေ့ရှိသည်——အစစ——အရာရာလဲ တိုင်ပင်ပါသည်။ ဒီလိုနှင့်စိန်ပန်းတွေနှစ်ကြိမ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ပွင့်ခဲ့ကြသည်။

ကျမနှင့်ယင်ယင်——ဆယ်တန်းသို့ရောက်လာခဲ့သည်။ ကျမဆယ်တန်းသို့မရောက်မီ——စာပေးခြင်းစကားပြောခြင်းများ မကြာခဏ——တွေ့ကြုံရတတ်သော်လည်း —— ကျမနှလုံးသားက ကျောက်ဖျာနှယ်ပင် မာကြောလျက်လှုပ်ရှားမှု——ကင်းနေခဲ့ပါသည်။

"ရော့——ဟောဒါရောစာက —— ကိုဒွေ့ဝင်းရဲ့စာ —— ဒါက —— ဆယ်တန်း——ဘီက ဆရာမစိုးစိုးရဲ့မောင်——ကိုတက်ထွန်းရဲ့စာ——စာတွေအားလုံး ဝါကျအတူတူချည်းပဲ——တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်——ထူးအောင်မရေးနိုင်ကြဘူး——အမေ့ရဲ့ဟင်းဟင်း"

ယင်ယင်က——ဆားငံစေ့လေးစုပ်ခါစုပ်ခါ——ဟဟင်းဟင်းရယ်ရင်း——ရီးစားစာများကို ကျမလက်ထဲအပ်သည်။ "နောက်လေးနှစ်ဆိုရင်ဘွဲ့ရပြီး——ဗိုလ်ကြီးမမ——လုပ်မယ်" ယင်ယင်ကမူ——သရည်ရွယ်ချက်ကို ရွတ်ဆိုလျက်နိုင်မြဲစွာ ကိုယ်တွယ်ထားခဲ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျမကြီးပိုးအောင်လေ့ပြင့်——ပို့ပို့နေကာတည်းက စိတ်သိပ်မပျော်ချင်သလိုပင်——အစ်ကိုထွန်းကလည်း ရေကျော်သို့တစ်

ခေါက်မပင်——ပြန်မလာတော့ပေ။ "ဘကြီးကိုထွန်း ဟဲ့ဒီမှာဘာဖြစ်နေတာလဲ" "ဟယ်ပဲပေါ့——မိန်းခလေးရဲ့——ဒီကောင်လေးပဲ ထွန်းတာတဲ့ဟာ —— တဲ့ဒီမှာ —— ဘကြီးတို့လယ်ပွဲတွေရှိတယ်လေ။" ဘကြီးက —— [illegible] —— [illegible]ပါတာလဲဟင်" "သူ့ခန္ဓအတိုင်း——သူဟာသာသွားတာပါကွယ်——ဘကြီးပြောသားပဲ——ဟိုမှာလဲ——တရုတ်ငှားတွေရှိသားတာပဲ——ဒီနှစ်ကောင်——သူတို့ပဋ္ဌာန်းခံတို့ ဘကြီးသုံးမြိတ်ပါထားတယ်" "ဟင်——ကိုထွန်းဘုန်းကြီးဝတ်မလို့" "အေးကွဲ——ရေကျော်ကျောင်းမှာ ပြန်ဝတ်မှာပါ"

ရှင်——သိသိသာသာလှိုက်မုန့်သလိုခံစားရ၏။ ကျမသိ [illegible]ကျမနားမလည်သောအချစ်ကိုမွေ့ရှာစဉ်က ကျမမတွေ့မိခဲ့ [illegible] ကျမကိုရှာဖွေတွေ့ရှိသွားပြီဖြစ် [illegible]

[illegible] —— [illegible]" ကျမနှင့်ယင်ယင်[illegible]အပြေးအလွှားရောက်ခဲ့ကြသည်။ ခလေး[illegible](ရ)ပေါင်မကျော်ပြီး တုတ်တုတ်ခဲခဲကြီးဖြစ်လေသည်။ မွေးခု[illegible]——မျက်နှာမြင်ချစ်ခင်ပါစေပါသော ဆုကောင်းနှင့်ပြည့်စုံ[illegible]ဖြစ်သည်။ တစ်ရွာလုံးကဘွေ့မျိုးတွေလိုလိုချည်းဖြစ်ရာ ဘုတ်ဆို[illegible]——အားလုံးကဝိုင်းဝန်းကူညီအားပေးကြသည်။

ဘုတ်ဆိုမျက်နှာဝင်းဝင်းလေးက လောကို့မထေမဲ့မြင်ပြုသော [illegible]ရွှင်ရွှင်လေးကို ပြုံးထားရာသည်။ "သားလေးကို——ချစ်လား [illegible]——ဟင်" "နင်မွေးပြီးရင်နင်——အဲ့ဒီမေးခွန်းမမေးတော့ဘူး" "အာ——ဟဲ——ဟဲ——ဟုတ်မယ်——ဒူးကြည့်ဦးမယ်" ယင်ယင်က စပ်ပြုံးပြုံး ခလေးကိုရှုံ့ကာနဲ နှမ်းရှိုက်သည်။ "ဟဲ့——နင့်နှာခေါင်း

ကြီးတဲ့အားဖိထား ခလေးပါးလေးရဲသွားပြီ'' ''အေးတော့--ဆုံနို ဖတ်ဖတ်လေး' ''ရက်သားလေးရှိသေးတာပဲ့--အကိုင်ကလဲကြမ်းလိုက်တာ'' ကျမနှင့်ယင်ယင်--ရန်ဖြစ်နေသည်ကို ဘုတ်ဆုံကကြေကြေကွဲကွဲလေးပြုံးရင်းကြည့်နေရှာသည်--မည်သို့ဆိုစေ ဘုတ်ဆုံသူ့ရင်သွေးလေးကို ချစ်ရှာသည်ကတော့အမှန်

''ဟဲ့ -- ဘုတ်ဆုံ -- ကိုထွန်းကြီး -- ဘုန်းကြီးဝတ်မလိုတဲ့--သိလား'' ''ဟင်--ဟုတ်လား-- အေးဟယ်--ငါသူ့ကိုဆွမ်းလောင်းချင်လိုက်တာဟယ်'' ''နင်သိးသွက်ပြီးတဲ့အထိ--သူကဘုန်းကြီးထွက်အနုံးမှာမှမဟုတ်တာ--လောင်းလို့ရတာပေါ့ - နောက်ဆိုသားလေးကဘုန်းဘုန်းမောက်က''ဆွမ်းတော်ပို့''လအော်နော်--သားလေး--ကြားလား--ဘုန်းကြီးကျောင်းသားအဲ့--ခလေးကယင်ယင်မှ့လွှမ်း၍ အသံလေးထွက်အောက်အော်ငိုး--မျက်နှာလေးနီလာအောင်ညှစ်၏။

''ဟော--ကွေ့လား--ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလုပ်မယ်ဆိုပဲ''

''ယင်ယင်ကလေ--ပေါက်ပေါက်ရရ''

ဘုတ်ဆုံကယင်ယင့်ပုံကို--နမ်းထုပ်လေးဖြင့်လှမ်းရိုက်ရင်း--ခေါင်းလေးညိတ်ပြီး ရှက်ပြုံးပြုံးသည်။ ကျမ--သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး လိုက်ရယ်နေမိသော်လည်း--အငွေးများက--ပျံ့လွင့်နေသည်။ ဘာလို့--ဘာလို့--ယင်ယင်က--ကိုထွန်းဘုန်းကြီးဝတ်ခဲ့အကြောင်း--ခလေးကိုဘုန်းကြီးကျောင်းသားလုပ်ဖို့အကြောင်း--- ကိုထွန်းကိုဆွမ်းလောင်းဖို့အကြောင်း ဒါတွေ--ဒါတွေ--ဘာလို့ပြောနေကြရတာပါလိမ့်။ ကြီးတော့--ရယ်ရောမဟုတ်ပဲ--သူတို့ရယ်ကြသေးသည်။ ကျမမရယ်ဖြစ်ပါ--မကောင်းတတ်၍အလိုက်

ထောက်ပြီးရပါ၏။ ကိုထွန်း--ပွင့်ခဲ့ပွဲသို့--ကိုထွန်းတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ ရေကျော်သို့ရောက်လာကြသည်။ ထိုအုပ်စုထဲ၌ကိုထွန်း၏ညီဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ကိုသာစိန်ပါလာသည်။ အလှူနေ့ကိုင်ခင်--ကတည်းက ကိုသာစိန်ရွာထဲရောက်လည်ကာ--မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေဖြင့်--ဟေးလားဝါးလား ရင်းနှီးနေပြီကိုသာစိန်ကပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ အတွေ့ပြည့်ဝနေသူဖြစ်သည်။

အငွေးတို့အိမ်သို့လည်း အလည်ရောက်လာသည်။ ထိုမှစ၍ကိုသာစိန်အငွေးတို့အိမ်မှာ--အနေများလာ၏။ အငွေးရေချ-- တင်ပြွန်လဲသူပါသည်--ဝက်စာကျွေးမွေးစဉ်းလဲသူပါသည်။ အငွေးကမလာစ်ရန်တောင်းပန်သော်လည်း အတင်းဝင်လုပ်၍လုပ်သည်--အမေကအါကိုကြည့်ပြီး--သဘောကျသည်။

''မနေတတ်ဘူးဟဲ့'' အမေကကိုသာစိန်လာလျှင် အနည်းဆုံးဖြစ်ည်းရိုး၍ပြုတ်ကျနေသော ငါးလုံးဖြစ်ဖြစ် နီးဖြင့်လိမ်နိုင်းသည်--ကိုသာစိန်ကအရစ်ရှည်ရှည်ပိန်ပိန်--သဘောကောင်းပုံရသော်လည်း အငွေးကဘာလို့မှန်းမသိ--သူ့ကိုကြည့်မရချေ။

အလှူပြီးနောက်၍--ယင်ယင်တို့ဘုတ်ဆုံတို့နှင့်အတူ သိမ်သိမ်းအလှူသွမ်းလောင်းရာ၌--ကိုသာစိန်က အငွေးနောက်နားမှခပ်နီးနီးရှိနေသည်။ အငွေးကမသိမသာနေရာရွှေ့ပြီး ဒေါ်လေးမြတို့လုံးအုပ်ထဲရောနှောသောအခါမှ ကိုသာစိန်--ခပ်ဝေးဝေးမှာကျန်ရစ်သည်။

အစ်ကိုထွန်းက--အငွေးကိုမကြည့်ပါ--ဘယ်သူ့ကိုမှလည်းမကြည့်သပိတ်ကိုပိုက်၍--အိမ်ရှေ့သိက္ခာတော်အပြည့်နှင့်ကြွသွား

သောအခါ အတွေးရင်ထဲကလိ — ကလိဖြစ်၏။ ဒင်း — လက်လွတ်စပယ် — ပြောချင်ရာပြောပြီးမှ တစ်ရွာတစ်ကျေးသို့(၂)နှစ်ကျော်ကြီးထွက်သွားသောဦးပဥ္စင်းကို အတွေးပြစ်မှားသည် — ဒေါက် — ခနဲလက်ဆစ်ကလေးဖြင့် မနာအောင်လည်း ခေါက်လိုက်ချင်သည်။ နောက်ရက်များ၌ ဦးပဥ္စင်းဆွမ်းခံကြွရာနောက်မှ ကိုသာစိန်မမော — မပဖိုးလိုက်ပေသည်။

“အတွေး — ရေ — ဆွမ်းတော်ဟေ့“ဆွမ်းတော်ဗျို့ဟု ရွာလမ်းတစ်လျှောက်အော်လာပြီးမှ အတွေးတို့အိမ်ရှေ့ရောက်သောအခါ — တစ်မျိုးအော်သည်။ “ထိုင်ဆွမ်းပင့်ပါတယ် — ဘုရား” အတွေးက — ဦးပဥ္စင်းကိုပုဆစ်တုက်လေးဦးချကာ — လျှောက်သည် — ဦးပဥ္စင်းက စကျုအိမ်ခြေချထားရင်းမှ — “နောက်နေ့တွေမှကြွခဲ့မယ်” ဟုမိန့်ကာဆက်လက်ကြွသွားလေရာ — ထိုနေ့ကျဆွမ်းပင်မလောင်းရ၍ အတွေးစိတ်ထဲ၌ — ပို၍ပို၍မရိုးမရွကြီးဖြစ်နေ၏။ ညနေပိုင်းကိုသာစိန့်ပေါက်ချလာသည်။

“မနက်ဖန် ဦးပဥ္စင်းဆွမ်းခံကြွလိမ့်မယ်” “နေ့တိုင်းကြွနေတာပဲဒါအဆန်းလားဗျ” “ထိုင်ဆွမ်းလေ — ထိုင်ဆွမ်းနင်ပင့်ထားတဲ့အရာကော”သည်တော့မှ အစေ့အပြေးအလှူဆွမ်းဟင်း အတွက်ပြင်ဆင်ရ — ဤသို့နေ့တစ်နေ့လုံးအချိန်ကုန်သည်နောက် နေ့အစောကြီးယယ်ယယ်နှင့် ဘုတ်ဆုံပေါက်လာသည် နောက်နေ့ အစောကြီးယယ်ယယ်နှင့်ဘုတ်ဆုံပေါက်ချလာသည်။ “ဦးပဥ္စင်းကို ထိုင်ဆွမ်းပင့်ထားတယ်ဆို ကောင်မ” “ ဟဲ့ — အဲဒါဘာဖြစ်တုန်း — နင်တို့လဲပင့်လို့ရတာပဲဥစ္စာ” “ဟင်းဟင်း — အတွေးရယ် — ဦးပဥ္စင်းကိုနို့ထိုင်ဆွမ်းပင့်တာ — ခြောက်ခါလောက်ရှိနေပြီ —

— မကြွပါဘူးတဲ့ — နင့်အိမ်ကျမှကြွရတယ်လို့” “ဟဲ့ — ဟဲ့ — ဘုန်းကြီးအားပတ်သင့်အောင်မပြောကြစမ်းပါနဲ့ — နင်တို့လဲ ဆွမ်းဟင်းလေးဘာလေးပင့်တာမကြွတဲ့ — ဘုန်းကြီး — ဘာမှ ကိုမလောင်းဘူး — နေပါစေ”

ယယ်ယယ် — ဒေါနှင့်မောနှင့်ပြောသည်။ ဘုတ်ဆုံကလည်း ထောက်ခံသည် — သို့သော်နံနက်ကိုးနာရီကလည်းထိုး၊ဦးပဥ္စင်း ဆွမ်းခံကြွလာသည်အထိကောင်မတွေမပြန်အမေနှင့်ဒေါ်လေးမြတို့ ကား ငါးပါးသီလယူသည်။

ပြန်သာကြွသွား — အတွေးကိုစကားမပြော — ယယ်ယယ်နှင့် ဘုတ်ဆုံကိုမှ — တစ်လုံးစ — နှစ်လုံးစပြောသည် — အတွေးကလည်းဘာပြောရမှန်းမသိသောကြောင့် အမေ့နောက်မှာ ပဲ — ဝင်နေခဲ့သည်။

ဦးပဥ္စင်းပြန်[illegible]ကိုသာစိန်က — အတွေးနားကပ်၍ — “ညကျရင် — လာလည်အုံးမယ်သိလား” ဟုပြောသွား၏။ အတွေးစိတ်ထဲက — “မသာကြီးက တစ်မျိုး”ဟုဆဲသည်။

လသည်မှုံရေးရေးသာနေသည်။ ကိုယ်မှာတိုကောက်ညှင်းလယ်ပြဲသီမှ — ကချွမ်းချွမ်းကောက်ရိုးသံကြားနေသည် — ညဘက်ကြီး သူခိုးပဲဟု ထင်သည်။ သို့သော်အတွေးတစ်ယောက်တည်း — မန်ကျည်းပင်ဖြစ်ဆုံကြီးပေါ်၌ — ဆိတ်ငြိမ်စွာ — တွေးနေမိသည်။ ထိုအခိုက် — လုံးဝမျှော်လင့်မထားပါပဲနှင့် — ကိုသာစိန်မန်ကျည်းပင်အောက်သို့ရောက်လာသည်။

“ရှာလိုက်ရတာ — အတွေးရယ် — တစ်ရွာလုံးနှံ့နေပြီး လသာသို့ — တော်ပါလေးရဲ့ — မိုးချုပ်ပြီ — ဒီမှာ

ဘာလာလုပ်နေရတာလဲ -- သူကပြောပြောဆိုဆို -- ကျမထိုင်နေသောမန်ကျည်းမြစ်ဆုံဘေးမှာ -- ပူးကပ်ထိုင်သည်။ "ရှင်ဘာလာလုပ်တာလဲ -- ဟင်" "ဟာ -- လာနှုတ်ဆက်တာပါ -- ဟာ မနက်ဖန်တို့အားလုံး -- တဲ့စုကိုပြန်ကြတော့မှာမို့ -- လာနှုတ်ဆက်တာပါ "ဦးပဥ္စင်းရောလား" "အေး -- လေ -- ဦးပဥ္စင်းကတဲစုမှာဘဲ ဝါဆိုမယ်ထင်တယ် -- ထိုင်စမ်းပါအုံး -- အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင် -- နင်က -- ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ"

ဦးပဥ္စင်းပါ -- ပြန်ကြွမည်ဆိုသောကြောင့် ကျမစိတ်တွေ -- နုံးချိပျော့ခွေသွားသည် -- မန်ကျည်းမြစ်ဆုံပေါ်သို့အိကနဲ -- နေအောင်ဆောင့်ထိုင်ချလိုက်မိသည်။ လရောင်ကြောင့်မှုံရီနေသောပတ်ဝန်းကျင်သည် ကျမမျက်လုံးအိမ်ထဲမှ မျက်ရည်များကြောင့် နှင်းများဖိတ်ကျနေသကဲ့သို့ -- ဖုံးအုပ်ထားကြသည်။

"အထွေးကို -- ကိုသာစိန်ချစ်နေမိတယ်" ကိုသာစိန်ကအသံက -- ကျမဒေါသကိုမှုပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားသည် သူ့ဘက်သို့ယက်ခနဲ လှည့်စောင်းကာ -- မျက်နှာကိုစူးစူးရဲရဲကြည့်ကာ -- ဝိုဝိုးပက်စက်ပြောပြစ်လိုက်ရန်အားယူ -- လိုက်မိပေသည်။ ဝမ်းနည်းပြွမ်း -- ယူကြုံမရခြင်းများရောယှက်နေချိန်တွင် ဒေါသသည်ပို၍ပြင်းထန်နေသည်။ " ရှင် -- လူမှဟုတ်ရဲ့လား ကိုသာစိန် -- မနေ့တနေ့ကမှ ရေကျော်ကို ရောက်လာပြီး -- ကျမကိုချက်ချင်းချစ်ရေးဆိုတာရှင် -- စောက်ရှက်မရှိဘူးလား -- ဟင်"

ကိုသာစိန်ကလရောင် ဝိုးတဝါးအောက်မှာ နှစ်ယောက်သားချစ်စကားလေးတွေ -- ပြောရန်စိတ်ကူးယဉ်လာဟုရသည်။ ယခုမူ

-- အံ့သြ -- ထိတ်လန့်နေဟန်တူသည်။

"ရှင် -- မှုဟ်ထား -- ရှင်တို့တဲစုက ယောက်ျားတွေမပြောနဲ့ -- ရေကျေ[illegible]ကျွန်းနဲ့မတန်တဲ့အကောင်မရှိဘူး -- သဘောပေါက်လား -- ကိုသာစိန်".

ဒီတစ်ချက်တော့ ကိုသာစိန်တွန့်ကနဲဖြစ်သွားသည်။ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ရှည်ကြီးက -- တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်သွား၏။ "ရှင်တို့လို -- အောက်တန်းစားလယ်သမားတွေနဲ့ ကျမလိုပညာတတ် -- မိန်းကလေးကိုရသို့မည်းစားနဲ့ -- အဓိပ္ပါယ်မရှိသောအကြောင်းမဲ့ ဝါကြွားသော တစ်ဖက်သားနာစေရန်ကိုသာရည်ညွှန်းပြောဆိုသော ကျမစကားများက -- ကျမဘဝကိုဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မည်ဟုကျမ -- လုံးဝကြိုတင်တွက်ဆမထားမိခဲ့ပေ။

"ရှင့်ကိုရှင်လဲ -- ပြန်ကြည့်အုံးကိုသာစိန် -- လယ်လေးသုံးလေး ဧကနဲ့ -- ဖင်နဲ့ရှုံ့ဝင်မှ -- ထမင်းဝမယ့်ဘဝဆိုတာ ရှင့်ကိုလူမျိုးယူမဲ့အစား -- ဒလလမ်းဘေးက သဒေါင်းစားယူရင်တောင်မှ -- မြို့မှာနေရအုံးမယ်။

ဒေါသကြောင့်သာပြောမိပြောရာတွေ့ရွှတ်ပြောနေလင့်ကစား ကျမစကား -- စကားတွေက ကိုသာစိန်ကိုနာစေရန် ကိုသာရည်ညွှန်းနေခြင်းဖြစ်ပြီးအခြေအနေမလှပေ။ "ရှင့်မှာ စောက်ရှက်မရှိ" ကိုသာစိန့်အံ့အောသောအကြည့် -- ဝမ်းနည်းတုံလှုပ်သောအကြည့်များကိုကျမသတိထားမိသည်။ စိတ်ထဲ၌ကိုသာစိန် -- ကျမစကားများကြောင့်ဦးကျိုးသွားပြီးဟုယူဆမိ၏။

နေရာက -- ရွာအပြင် -- အချိန်က -- ည

လူသူဝေးလံသောအရပ် -- သိတ်ငြိမ်ရာ -- နေရာတွင်

ကျမ ကိုသာစိန်ကိုရှုံ့ချိုးမြစ်ချိုးပြောလိုက်ခြင်းသည်စင်စစ် ကျမ
ကျမ ကိုသာစိန်ကိုရှုံ့ချိုးမြစ်ချိုးပြောလိုက်ခြင်းသည်စင်စစ် ကျမ
အန္တရာယ်ကို ကျမဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"မာန — ကြီးလှချည်းလား — အထွေး ဟင်"

အံသွားကြိတ်ပြီး — ကတုံကရင်ကြီး ပြောရင်းကိုသာစိန်က ကျမပခုံးနှစ်ဖက်ကိုတင်းနေအောင်ဆုတ်ကိုင်ဆွဲယူလိုက်၏။ သူလက်ကြီးတွေ ထိတ်ကနဲ — မျက်လုံးတွင်ပြာဝေသွားသည်။ သူ့အသက်ရှူသံ က — ကြမ်းတမ်းလွန်းမြင့်နေပြီးသန်မာသည်။ သူ့ကြီးက — ကျွဲဘယ်ကောင်နှာမှုတ်သလိုမယ်ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြီးကြားနေရသည်။

"လွှတ် — ရှင် — ကျမအသားကိုမထိနဲ့ — သဒေါင်း တား ဿက်နဲ့ ရွှေခွက်ကိုမကိုင်ချင်စမ်းပါနဲ့ — အမှန်ကကြောက် ကန်ကမ်ခြင်းသာဖြစ်သည် — ကိုသာစိတ်၏အံကြိတ်သံကြီး တစ် ကျစ်ကျစ်က — ကျယ်ကျယ်လောင်ကြီးကြားနေရသည် — ပေါက်က ကျားဆိုသောသတ္တဝါနှာနှကိုမှ ကျမကခဲလုံးလေးဖြင့် — ပေါက် တားမိလိုက်ခြင်းဖြစ်တော့သည်။

"အေး — ငါကသဒေါင်းတား — နင်ကရွှေခွက် — သဒေါင်းတားလီးက — ရွှေခွက်ထဲရအောင်ထည့်ပြမယ် — ကြည့် — "အမေ့" ကျမ မန်ကျည်းမြစ်ဆုံဘေးသို့ကျကာ — အောင့်သွားသည် — ကျမခန္ဓာကိုယ်လေးက ကိုသာစိန်၏ ဒေါသတကြီး လဲချလိုက်မှုကြောင့် မန်ကျည်းမြစ်ပေါ်ဝယ်အဝတ်စ တစ်စလို — ဟိုဘက်ဒီဘက် — ခေါက်ချိုးကျသွားသည်။ ဩးကို သစ်မြစ်နှင့်ကိုင်ဆောင့်လိုက်သလိုဖြစ်သွား၍ — ကျမလုံး လုံးမလှုပ်ရှားနိုင်တော့ — ကိုသာစိန်၏လက်များကျကာခန္ဓာကိုယ်

အနှံ့အပြားပေါ်၌ ရွှေ့လျားဆုတ်ညစ်ကိုင်တွယ်နေသည်ကိုလည်း ကျမသိနေသည်။

လက်နှစ်ဖက် — လန်ကျနေပြီး — ခေါင်းကိုပြန်ထောင် ၍မရအောင်ဖြစ်နေသည် — ဇောက်ထိုးကြီးဖြစ်နေစဉ်ကိုသာစိန် က — ကျမနို့နှစ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကိုင်သည်။ တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှ — နို့အကိုင်မခံဘူးသောကျမအခါစိတ်တက်သလိုဖြင်းဖြင်း တုန်ခါသွား၏။ ... ခေါက်ချိုးကျနေသောကြောင့် ဗိုက်သားလေးကထွက်ထွက်သွား၏။ ချက်ကလေးကို — ဘာ စိတ်ကူးရသည်မသိ — ကိုသာစိန်ကနမ်း၏။ ကျမဗိုက်ကြော တွေတင်းကန်တွန့်လိမ်သွားမိ၏။ ကျမ — ထဘီကို — ခါးကြား မှ သူဆွဲဖြုတ်နေမှန်းသိလိုက်သောအခါ — ကျမအားယူပြီးကုတ် ခြစ်ရန်ခေါင်းကိုထောင်သေးသည် — မရ — ခေါင်းကပြန်ကျ သည်။ ကျမခေါင်းစင်ကလေးပေါ်သွား၏။ ထဘီက — သစ်မြစ်နှင့် ငြိပါးကာစုတ်ချဲ့ပြီတားသလိုဖြစ်နေသောကြောင့်ကွင်းလုံး — မကျွတ် ကိုသာစိန် — ရှူးရှူး ရှားရှားနှာမှုတ်သံကြီးက ပြင်းသထက်ပြင်း လာကာ — အကိုင်အတွယ်များကလည်း ကြမ်းတမ်းလာ၏။ အခုမှ — ကျမရင်တွေတဒိုင်းဒိုင်းခုန်ကုန်သည်။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ — တကယ်တမ်းအင်အားခြင်းယှဉ်သောခါ ဘာဆိုဘာမှ မချိုင် — လှုပ်ဝ်င — မလှုပ်နိုင် — ကျမ — အပျိုတော် ... — ကတည်းက — အမွေးသန့်ပါသည်။ ဆီးခုံမှ — အမွေးကအမုတ်လေးကို — သူကပါးစပ်ကြီးဖြင့်ထိုးဖိကာပွတ်၏။

ဖြင်းဖြင်း — ဖြင်းဖြင်းနှင့်ပေါင်ရင်းတလျှောက်လုံးရှိအကြော ... ချဉ်များထုံ — နေအောင်ဆတ်ဆတ်ခါသွားမိသည်။ ကျမစောက်

မွှေးများကြားသို့ လျှာကြီးကို ထိုးကာ ဟိုထိုးသည်ထိုးနှင့် ဘာလုပ်မှန်းမသိပါ -- အသဲတယားယားခံစားရသည်။

ထို့နောက် -- သူ့လျှာပူပူစိုစိုကြီးက -- အစိရှိရာချက်ခွက်သေးနားသို့ရွေ့လာနေသည် -- ကျမအသဲကထိတ်ထိတ်ဖြင့်စောက်ပတ်ကိုညှစ် -- ကပ်ထားမိသည်။ အသက်ကိုအောင့်ကာ -- အံကြိတ်ထားသည်။

"အီး -- ကျမပါးစပ်မှ မရိုမသေနှင့်လေးလွတ်ကနဲထွက်သွားသည်။ ကျမအစိလေးငုတ်လျှိုးပုံးခိုနေရာစောက်ပတ်ကြားထဲသို့ လျှာကြီးကို ထိုးသွင်းကာပေါင်မှုန်ကြားမှ မလိုင်ကိုကောက်ယူသကဲ့သို့ -- ထိပ်ဖူးအညွန့်အတက်ကလေးကိုလျှာဖြင့်ကလော်လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

စေ့ကားတင်းကားနေသော စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းက ဖက်ကနဲ -- ပွစိ -- ပွစိ -- ဖြစ်သွားသည်။ ကျမသတိထားပြီးချက်ချင်း စိတ်ကိုထိန်းကာ -- စောက်ပတ်ကိုပြန်စေ့ပြစ်လိုက်၏။ ကျမ -- မျက်စေ့ကို -- တအောင့်မျှဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ရှုပ်ထွေးသော မန်ကျည်းပင်များကြားမှ ဖိုးလမင်းကတိမ်ဘုတ်များကြားတွင် -- အပြေးအလွှားသွားနေရှာသည် -- ကိုသာစိန်နဖူးပြင်မှ အသက်ရှုထုတ်လိုက်သော လေပူကလေးများကကျမခြေနှစ်ချောင်းကို လှုပ်ရမ်းကန်ကြောက်ရန်ကြိုးစားပြန်သည်။ ထိုအခါ ကိုသာစိန်က သန်မာသော သူ့လက်ကြီးများဖြင့် ကျမခြေချင်းဝတ်နှစ်ဖက်ကို ဖမ်းကိုင်ပြီး ခါးစောင်းတွင်တစ်ဖက်စီတင်လိုက်သည်ကိုသိလိုက်သည်။

သွားပြီ -- ဟု ကျမနည်းလည်လိုက်သည် -- ခါးကိုကော့၍

ကြီးကမှကျမစောက်ပတ်ထဲ၌တက်လျက်သား --

"အရွေး -- ဟဲ့ -- ကောင်မလေး -- သတိရလား"

ငင်း -- ဟင်း ဟင်း --နာ -- နာတယ် - အင်း"

ထိုင်မလားဟောင် "အင်း --" ကျမပုဝုံးလေးကိုဆွဲယူကာထူပေးပြီး -- ကျမကနာကျင်ထုံကိုက်နေသောခါးကိုလက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထောက်ဖိရင်း ငို၏။ "မငိုနဲ့အဝေးရယ် ဝင်နေပြီပဲ" ကျမမျက်ခမ်းကို ပြတ်လုမတတ်ကိုက်ရင်း သူ့ကိုဒေါသနှင့်ကြည့်၏။ သူ့မှာသာ ပုံ့ပုံ့ဝါးဝါးလရောင်နှင့် မကျည်းပင်ရိပ်အောက်မှ အညိုးကြီးသောကျမအကြည့်အဓိပ္ပါယ်ကို ကိုသာစိန်သရုပ်ခွဲ နိုင်စွမ်းရှိနိုင်မတူ ။

ဟိုကောက်ရိုးပုံလေးနားသွားမယ်နော်" ကျမဘာမှမပြော -- သူ့လည်ပင်းကို ရှိုးလေးခိုထားရပါသည် -- သူကကျမစောက်ပတ်ထဲမှ လီးရှည်ရှည်ကြီးကို မချွတ်ပဲကျမကိုသယ်ကာ ကောက်ရိုးပုံဘေးသို့သွား၏။ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်ကောက်ရိုးပုံနှင့် မကျည်းပင်ခြေရင်းကဘယ်လောက်ဝေး၏ ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်ကြောင့်လီးနှင့်စောက်ပတ်က အဆုံးဝင်ဖိကပ်နေပြီး -- ကိုသာစိန်လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်း ကျမစောက်ပတ်ထဲမှ လီးတန်ကြီးက တင်းတင်းသွားရာအလွန်ကောင်းသောအရသာတစ်ခုကိုခံစားရမည်။ ကိုသာစိန်အဲသလိုပဲလမ်းလျှောက်နေခြင်းမျိုးကို မခံစားလိုက်ရပါ -- ကျမကျောပြင်နှင့်ကောက်ရိုးမျှင်များရဲ့ကနဲထိတွေ့လိုက်သည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ကောက်ရိုးပုံလေးထဲသို့ အိကနဲ -- ခန္ဓာကိုယ်နစ်ဝင်သွားပြီး ကျမခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ကိုသာစိန်၏လီးတန်ရှည်တုတ်

ထုတ်ကြီးက စောက်ခေါင်းအခုံးရှိ -- ကျမသားအိမ်ဝ၌ ခေါင်း
စိုက်မေးနေရာ -- ထုတ်ခနဲ ထုတ်ခနဲ -- ချော် --
ချော်ထိုးပေးနေသဖြင့်အရသာရှိလွန်းလှပေသည်။

ကိုသာစိန်က -- ကျမအင်္ကျီနှင့် ဘော်လီကိုချွတ်နေပြန်၏။
စောက်ပတ်တစ်ခုလုံး အပိုင်စားရယူပြီးပြီဖို့ ကျမဘာမှပြောချင်ဆို
ချင်း ရှိန်းချင် ကန့်ကွက်ချင်စိတ်များ မရှိတော့ပေ။ ကိုသာစိန်ကမူ
-- နို့ကျင်းတွေ့သောသူကဲ့သို့ ရေ့ကိုသာသဲကြီးမဲကြီးယူလုပ်ချင်
သည်များ ကိုတစ်ခုပြီးတစ်ခုဆက်တိုက်ကြီးလုပ်နေ၏။
ကျမခြေထောက်နှစ်ချောင်းကလည်း မိုးပေါ်သို့ထောင်နေသဲပင်၏။

ထိုသို့ -- သူလှုပ်လှုပ်ရှုရှုဖြင့် -- လှုပ်ရှားနေစဉ်၌ သူ့ဆီ
ခုံရှိအမွေးထူလဖြစ်ကြီးနှင့် ကျမစောက်မွေးတို့မှာရောနှော
ပိကာပွတ်ကြိတ်နေရရာ -- အထဲမှလီးတန်ကြီးက မသဲထက်မာ
လာပြီး စောက်ခေါင်းအတွင်းနံရံတလျှောက်ကို ဒစ်နောက်များ
ကြီးကလှည့်ပတ်ထိုးဆွနေသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး -- ထိုအရသာမျိုးတစ်ခါ
မှ -- မခံစားဘူးခဲ့ပေ။

စိန့်ကနှိုက်ကျင်းသွားလိုက် -- ဝိန်းရှိန်းပြီးတစ်ကိုယ်လုံးအကြော
အချဉ်တွေတင်းလိုက်သဖြင့် -- နေရသည်မှာတစ်မျိုးကြီးပင်ဖြစ်
ပါတော့၏။ ကိုသာစိန်ကကျမဘော်လီအင်္ကျီကိုခွဲချွတ်ပြီး နောက်
လရောင်တွင် ဝင်းလုံးတင်းပြောင်နေကြသောကျမနို့နှစ်လုံးကို
မထိရက်မကိုင်ရက်သလိုဝဲပွပွလေးပွတ်နေပြန်သည်။ ကျမစောက်
ပတ်ထဲ၌ လီးကြီးတန်းလန်းရှိနေစဉ် ထိုကဲ့သို့နို့ကိုသုတ်နယ်ခြင်း
ရှိခြင်း -- နှုတ်ခမ်းစုတ်ခြင်းများပြုလုပ်လျှင် ကျမ -- စောက်ရေ
များပန်းထွက်တတ်ပါသည်။

ကိုသာစိန်လိုသို့အစလုပ်ပေခဲ့ရာမှ -- ကျမတို့အကျင့်ကြီးစွဲ
သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ထင်ပါသည်။ -- ကိုသာစိန်က သူ့ဖင်ကြီးကို
အပေါ်သို့မြှောက်သည်ဆိုရုံလေးမြှောက်ခါကာ၍ -- ဖိဖိတွန်းပေး
သောကြောင့် အထဲမှာ -- သားအိမ်ခေါင်းနှင့် -- လီးထိပ်
မှာ -- ဒုတ် ခနဲထိ ထိသွားပြီး -- ကျမတစ်ကိုယ်လုံး
တွန့် -- တွန့်သွားတတ်ပါသည်။ တကယ်တော့ကိုသာစိန်သည်
-- အင်မတန်နှာကြီးယူပြင်သကဲ့သို့ မိန်းမလိုးရာ၌လည်း --
စိတ်ရှည်လက်ရှည် နှူးနှပ်ပြီးမှ -- လိုးတတ်သဖြင့် အရှိန်းသက်
သက်ဖြင့်သော ကျမမှာ သူ့ဓါးကာမကွန်ယက်အတွင်း၌ -- မလှုပ်
နိုင် -- မရုန်းနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရခြင်း ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကျမမျက်စိကို မှိတ် -- အံကိုကြိတ်ခါတင်းခံထားသမျှ -
လျှော့ချလိုက်ပြီး ခြေနှစ်ဖက်ကိုလဲ ကောက်ရိုးပုံပေါ်ပြစ်ချလိုက်
ပါသည်။ ကျမထမီက -- ခါးတွင်ကျိုးတစ်ချောင်းလိုသာရှိနေ
ပါ၏။ ဗိုးစိုးပက်စက်ကြီးဖြစ်ကားနေသောကျမကို -- ကြည့်ပြီး -
- ခဆောင့် -- ဆောင့်သည့်လိုက်လေရာကောက်ရိုးပုံလေးပင်ပြို
ကျမတတ် -- ယိမ်းထိုးလှုပ်ခါသွားပါသည်။

ကျမ -- မျက်လုံးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ လရောင်အဓတော်
လေးစောင်းသွားပြီဖြစ်သည် -- တိမ်ဆုပ်လေးများကရွေ့လျားနေဆဲ
ပင် -- ကျမစောက်ပတ်ထဲ၌ခပ်ပျော့ပျော့ တိုးလို့တန်းလန်း
[illegible]ထားဆဲဖြစ်သော ကိုသာစိန်လီးကြီးကို လက်နှင့်အသာစမ်း
[illegible]ကလက်ညှိုးလက်မဖြင့် -- ကိုင်ဆွဲလျက် -- ဂုတ်မှ - ကိုင်
[illegible]သုတ်ပြစ်လိုက်သည်။ အရေများက -- ဒလဟောပေါင်ကြား
တစ်ဆင့် ဖင်ကြားသို့စီးဝင်သည်။ ကျမက -- ထမိဖြင့်လုံး

ထွေးပွက်သုတ်ပြစ်လိုက်ခါ -- ထ၏။ "စိတ်ဆိုးသွားလား -- အထွေး -- ဟင်"

"ရပါတယ်" ကျမကစိတ်ကိုထိန်း -- ဒေါသကိုထိန်းကာ -- ကောက်ရိုးပုံပေါ်မှ အပြေးတပိုင်းဖြင့် ဆင်းလာခဲ့မိသည်။ ဝိနှစ်ကျန်ရစ်သည် -- အိမ်ပြန်ရောက်တော့ -- ဒေါ်လေပြိ -- အမေနှင့်ဒွေးလေးပုတို့ -- စကားပြောကောင်းနေကြဆဲဖြစ်သည်။ "ဟဲ့ -- ကောင်မလေး -- အမယ်ငါကဖြင့်အခန်းထဲအိပ်နေပြီထင်တာ -- ဒင်းကမိန်းမလေးသူရဲလုပ်နေတယ်မေ့လေ -- သွားအခု -- ငါ -- နေဦးဟင်း"

အမေ့အဆူအဆဲကိုကျွန်မ -- မည်သို့မျှမခံစားရပါပဲနှင့် လိုလိုဝန်းနည်းကာ ငိုချင်စိတ်တွေလှိုက်တက်တလာပါတော့တယ် ထို့ကြောင့်ကျမအိပ်ခန်းထဲသို့ ဟန်မပျက်လေးလှမ်းဝင်ခဲ့ပြီး ခေါင်းအုံးနှင့်ပါးစပ်ပိတ်ခါအားရပါးရရှိုက်ငိုနေမိတော့သည်။

"ကိုသာစိန့် -- ကိုသာစိန် -- ဟင်း -- ဟင်း -- လူပေါ -- ကြီး လို့သတ်မှတ်ခဲ့တဲ့ရှင်က -- ကျမဘဝကိုခုတ်ဖြဲပြစ်လိုက်ပြီပေါ့ -- ရပါတယ် -- ကိုသာစိန် -- ရပါတယ် ဟင်း ဟင်း"

ကိုသာစိန်နှင့် -- ကိုသာစိန့်အမေ - တဲစုရွာသားနှစ်ဦး လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးမည့်လှေကို -- ကျမစုံစမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် -- မတ်စေ့ခန့်အပေါက်တစ်ပေါက် -- ကိုလှေဝမ်းထိုးနောက် -- ထိုနောက်လှေဦးမှ ပွဲညက်ကို ဒေါင့်နားမှာ ဖောက်သည် -- ထို့နောက်လှေဦးမှ ပွဲညက်ကို ခွာ၍ -- ရောမပျည်ပြားတစ်ချပ်ကိုခွာပြီးအုံးဆံနှင့်ဆို့သည် -- နောက်တစ်ပေါက်ကိုလှေပွဲမှာ ဖောက်၍ပလပ်စတစ်ပြားတစ်ပြားကို

ဖြုံ့ရေပျော့၍ -- ကွာချချိန် -- ရောဝမ်းပြားမှ ရေဝင် -- သွတ်ဖို့လှေ -- တွံတေးတူးမြောင်းကိုဖြတ်ကျော်ချိန် -- ။

ဟဲ့ -- အငွေး -- ဦးပဋ္ဌင်းလူထွက်လာပြီတဲ့" "ထွက် -ထွက်ပေါ့ -- ဘာဖြစ်လို့လဲ" "သာစိန်တို့လှေတူးမြောင်းမှာနစ်သည် -- အဖွားကြီးနှင့်သာစိန်လှေပေါ်တွင်ပါသောစဉ်အိုးကြီးကြောင့် အသက်ချမ်းသာခဲ့ကြသည် -- တဲစုမှကောင်းလေးနှစ်ယောက်က -- အကောက်သိပ်ဝဲ၍ -- ဝံငါလှေများက -- ဆယ်မိသည် -- ရေကျော်ရွာသား -- ဆိုဗ္ဗာကလှေကိုတွယ်ထားလျက်မှ ကာကဆစ်နားတွင် ကမ်းကပ်သည် -- လှေကိုစစ်ဆေးလိုက်သောခါ -- လုပ်ကြံထားမှန်းသိသာသည်။

သာစိန် -- ဦးပဋ္ဌင်းကို -- အစအဆုံးဖွင့်တိုင်ပစ်သည် ဦးပဋ္ဌင်းလူထွက်ခါ -- အထွေးကိုလာတွေ့သည်။ "အိမ်ရှေ့မှာ စောင့်နေတယ် ဟ" "မအားဘူး -- ဝက်စာကျွေးနေတယ်" ဟဲ့ -- နင့်ကိုတွေ့ချင်လို့ပါ -- ဆိုမှ"

အစ်ကိုထွန်း -- ကျမတို့ရှိရာ - အိမ်နောက်ဝက်ခြံနားသို့လိုက်လာသည် -- အစ်ကိုထွန်းမျက်နှာသုံ့မှုံကြေကွဲနေသည် ယင်ယင်က -- လျှာလေးတစ်လစ်လုပ်ပြကာ -- ထွက်သွား၏။

"နှင် -- မိုက်လှချည်လား -- အထွေး" "ဦးပဋ္ဌင်းညီလူမဆန်တာလဲ ထည့်ပြောအုံးလေ " ဒီကောင်လူမဆန်တာနဲ့ ဘာလို့အသက်ဆုံးအောင်လုပ်ရတာလဲ" မတတ်နိုင်ဘူး -- ပတ်သက်ရာပတ်သက်ကြောင်းပဲ -- ကျမတို့အမှုပွင့်ရင် -- ကျမလည်းမုဆိုးမနဲ့ခွဲမှာပါပဲ ပြီးတာတွေပြီးပါစေ ဒါပေမဲ့ -- အထွေးရယ် အစ်ကိုထွန်း ဝက်စာအိုးနှုတ်ခမ်းကိုမှီ၍ထိုင်၏။ နှင့်ကို

သာစိန်--အတော်လန့်သွားပြီ "ဒါ--နမူနာပဲ--ရှိသေးတာ--ကျမမသေမချင်း သူ့အနားမှာ--အနှုရာယ်--အမြဲရှိနေစေရမယ်။ "ဟဲ့--အထွေး""ဆောရီးပဲ--အစ်ကိုထွန်း--အထွေးဟာ--မိန်းမတစ်ယောက်ပါ--အဲ--ဒါပေမဲ့--မိန်းမတိုင်းသတ္တိနည်းတတ်ပါဘူး"

ကျမ--ရင်ထဲ၌--သာစိန်ကိုနာကျည်းရှုံ့မုန်းသကဲ့သို့ အစ်ကိုထွန်းကိုလည်း--အားမလို--အားမရဒေါသဖြစ်နေရပါသည်။

"သာစိန်--နဲ့ကို--မင်္ဂလာဆောင်ယူပါ့မယ်--တဲ့" "စောက်ရူးပဲ--အဲဒီကောင်ဟာ--စောက်ရူးသက်--သက်""ရှူး--တိုးတိုးပြောစမ်းပါ--အထွေးရယ်--နင်ညကျရင်--ငါနဲ့ခဏလောက်လာတွေ့ပါလားဟင်"

"ဘာ""ဘာပြောတယ်--ဟင်းဟင်း--ဒီခေတ်လေးဟာဖြုတ်လို့လွယ်တယ်ဆိုပြီးလာပန်တာလား--ကိုထွန်း" "ဟာပက်စက်လိုက်တာ--အထွေးရယ်--အစ်ကိုဟာ--အထွေးကိုအသဲနှင့်အောင် ချစ်ခဲ့ရသူပါ--အစ်ကိုနဲ့မတန်တဲ့အမြင့်ပန်းလေးမို့--မနမ်းရက်--မရှူးရက်--ဖမ့်နိုင်အောင်ကြိုးစားနေခဲ့ရသူပါ--အထွေးအခုလို--ဒုက္ခဖြစ်တယ်ဆိုတော့အစ်ကိုဟာကူညီရမလဲဆိုပြီး--အေအေးဆေးဆေးတိုင်ပင်ချင်လို့ပါ--ညီမရယ်--အပေါ်ခေါ်ချင်လဲခေါ်လာလေ"

"ဘဲ့ရီး--သေဘာနီးပဲ--ဟင်းဟင်း--ကျမက ...းခြောက်တန်းဦးနှောက်နဲ့လူဖြစ်နေတာမှုဘ်သား--ကိုထွန်း--ကျေးဇူးတင်ပါတယ်--မှုံညီကိုသာပြောလိုက်ပါ--မြန်မာပြည်အတွင်းက တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်(၁၄)ခုထဲက--ကြိုက်တဲ့နေရာမှာ သွားပုန်းနေပါအထွေးဆိုတဲ့

ကောင်မလေးက--ဂလွဲစားချေရမှ--ကျေနပ်မယ်လို့"

"အခြေးကြီးလှချည်လား--ညီမရယ်""ပြောပြီးပြီ--ဒါ--ယဝ်(စ်)ပဲ" ကျမ--ပင်ကိုယ်စရိုက်အတိုင်း တဖက်သားကို--ပညာမာန်လေးနဲ့နှိမ်ပြီး ပြောရမှ ကျေနပ်တာကို--အစ်ကိုထွန်းကိုလဲ--ဒီလိုပဲပြောပြစ်လိုက်မိတယ်--ပြီးတော့--ကျမလက်တောင်မဲခေါ့ပဲအိမ်ပေါ်ကို--ပြေးတပ်ခဲ့မိတယ်။ ဟန်ဆောင်ခြင်းဟာ--

ဝိတ်ကွယ်ရာမှာ--ကွာ--ကျသွားရစမြဲပါ။ ကျမခေါင်းအုံးကိုမျက်နှာအပ်ပြီး--တအားငိုပြစ်လိုက်မိတယ်--ဘယ်လောက်ကြာအောင်ကျမ--ငိုနေမိသည်မသိ--ကျမပုခုံးနှစ်ဖက်ကို--ညင်ညင်သာသာလေးဆွဲလှန်လိုက်တော့မှ--ကျမ--အစ်ကိုထွန်းမျက်နှာကိုကြည့်ပြီး--အားရပါးရရှိုက်ကြီးတငင်ငိုရင်း--အစ်ကို့ရင်ခွင်မှာ--ခေါင်းတိုးဝှေ့ပြီး မျက်နှာကိုဝှက်ထားလိုက်မိသည်။

"အားလား--ရာလိုက်ရတာ--ပဋ္ဌင်းလူထွက်ရယ်--ဟဲဟဲ--ငါ့သားက--လူထွက်ချင်တာ--ဒါကြောင့်ကိုးကွ--ဟားဟား--တကြိုးဖိုးအောင်--အမေ--ဒေါ်လေးမြ--ထွေးလေးပုတို့အခန်းဝ၌စုပြုံတိုးဝှေ့ရင်း--ရယ်နေကြသည်။

"အထွေး--တို့လုပ်လိုက်ရင်--ရယ်ကျော်ရွှာခကျဉ်" အမေ့အသံအဆုံး၌--ကျမ--ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်--အားလုံးကိုဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

"အထွေး--ဒို့ပြန်ရတော့မလား--မိုးချုပ်ပြီလေ""ဟာ--ဘာမှန်းလဲမသိဘူး"

"ဟဲ့--ဟိုမှာထွန်းက ဒို့ကိုမျက်စောင်းကြီးတခဲခဲနဲ့တဲ့--အကုန်လုံးပြောကျကုန်အုံးမယ်"

“ဘုတ်ဆုံနော်––ဘာတွေပြောမှန်းမသိဘူး”

ကျမရင်ထဲ၌––ဝီတီတွေရိုက်ခတ်နေသည်မှာအမှန်ပင် ယယ်ယယ်ကျမလက်ထဲသို့တစ်စုံတစ်ရာ––ဝှက်၍ပေးသည်။

“ဘာလဲ––ဟင်––ယယ်ယယ်”

“ရှူးတိုးတိုး––ဘယ်သူ့မှမမြင်စေနဲ့––ညကျမှသုံး”

“ဘာလဲ––လို့––အဲဒါ”

“ဖယ်စလင်––ခေါင်းလိမ်းဆီဘူးလေ––အသားလေး နှုတ်ခမ်းပေါ်လည်းကိုသုတ်ထား––အဝင်မကြမ်းဘူး”

“ဟယ်––အယုတ်တမာ––မလေးကြည့်ပင်း––သွား” “သွတ်မပြစ်နဲ့နော်––တကယ်အသုံးဝင်လာမှာ” “သွား––သွားကြ––ညစ်ပတ်တဲ့ဟာတတ်တယ်––ကောင်မတွေ” “အေးပါ––နင်ပဲ––ဒီည သန့်ရှင်းအောင်နေကြားလား”

ကိုယ့်ဟာသာကိုယ်နေတုန်းက မေ့မေ့ပျော်ပျောက်ဖြစ်သော်လည်း ယယ်ယယ်နှင့်ဘုတ်ဆုံလာမှသွားမှ ရင်ကခုန်သည်––ဟုတ်သားပဲ––အဲဒီကိစ္စကြီးက––တော်ကြာဆို––ရင်ဆိုင်ရတော့မှာ”

“အတွေး––အိပ်ပျော်နေပလား––ဟင်” “အင်း–––”

“ဟာ––အိပ်ပျော်နေတဲ့သူကလဲ––အင်း”တဲ့––ကောင်မလေးညာတယ်” နှစ်ယောက်သား ကျောချင်းကပ်လျက် (၂)နာရီခန့်အချိန်ကို ဗလာချကြီး ကုန်လွန်ပြီးမှ စကားစဖြစ်သည်။ အစ်ကိုထွန်းက ခပ်တိုးတိုးလေး––

“ဒီဘက်လှည့်လေ” “ဘာလုပ်မလို့လဲ––မလှည့်ချင်ဘူး”

ကျမတုန့်လှုပ်ခြောက်ခြားစွာပြောရင်း တင်းထားသည်။ အစ်ကိုထွန်းကလှုပ်လှုပ်ရှားရှားအသံကြီးဖြင့် ကျမနားရွက်နားကပ်၍ တိုးတိုး

ပြောပြန်၏။

“လင်မယားပဲ––လင်မယားလိုအိပ်မှာပေါ့––လှည့်ပါ”ကျမ––ရှက်ရှက်နှင့်သူ့ဘက်သို့ မျက်နှာလေးလှည့်ကာ သူ့လည်ပင်းကိုလက်တစ်ဖက်တင်ထားရင်း မျက်စေ့မှိတ်ပေးထားမိသည်။ အစ်ကိုထွန်းအသက်ရှူသံက ပြင်းပြင်းလာလေသည်။

“မီးမမှုတ်ဘူးလား” “ကိုယ့်အိမ်နဲ့ကိုယ်ပဲ––ဘာဖြစ်လဲ” “ဟာ––ရှက်စရာကြီးကွာ––အစ်ကိုထွန်းကလဲ” အစ်ကိုထွန်းထထိုင်လိုက်ပြီ––ခွပ်ကျယ်အင်္ကျီကို ချွတ်၏။ ထို့နောက်––ခြင်ထောင်အမိုးနှင့် ခေါင်းတိုးထောင်သွားသည့်အထိ ကုန်းကွကွ––လုပ်ခါ ––ပုဆိုးကိုချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။ “အို–––”ကျမက မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ခါ တစ်ဖက်သို့စောင်းရင်း––အသားတွေတဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။ လှစ်ခနဲမြင်လိုက်ရသောအစ်ကိုထွန်း၏ [illegible]ိုင်တန်ကြီးက ရှေ့သို့ဝင်ငေါငေါကြီးငိုက်ကျနေတာ––ဒယ်ကြီးက ပြူလန်နေသည်။

“ကြွ––နဲနဲ––ကြွ––ဗိုမထားနဲ့လေ––အတွေးကလဲ” ကျမအသားတွေတုန်လျက် စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေသည်။ အစ်ကိုထွန်းပေါ်ချစ်ခဲ့ရသောအချစ်နှင့်ချိန်ဆက်၍ ပေးစွမ်းချင်သော––အာသီသက––ကျမကိုလွှမ်းနေသည်။ အစ်ကိုထွန်းက ထမီကိုခြေဖျားမှဆွဲချွတ်ပြစ်ခါ ခြင်ထောင်ထောင့်သို့ပုံထားလိုက်ရာ––ကျမဖင်ကြီးမှာပြောင်ပြောင်ထင်းတင်းကြီး အလိုးခံရန်အသင့်ဖြစ်သွားပါသည်။ ––ကျမက––မျက်နှာကိုစောင်ဖြင့်ဖုံးအုပ်ထားကာ––အစ်ကို့အလိုအတိုင်း ပက်လက်ကလေးလှန်ပေးထားမိသည်။

အစ်ကိုက––ကျမစောက်ပတ်ကြီးကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ခါ––

ယုယုယယကလေးပွတ်လျက်––နိုးသွေပေးလိုက်ရာ ကျမ––စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ ––လီးတောင်သလိုပင် ဖေါက်ကနဲ––ဖေါက်ကနဲ မာတင်းသွားကာ စောက်ရေများ စိုစိုကျလာလေသည်––အစ်ကိုက ထိုသို့ဖြစ်ရသည်ကို အားရသေးဟန်မတူပဲ––ကျမလက်ကလေးကို ဆွဲယူကာ သူ့လီးတန်ကြီးပေါ်သို့ ကိုင်တွယ်နိုင်းလိုက်ပါသေးသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူ့လီးမို့လားမသိ––ကျမက––နှစ်နှစ်သက်သက်ပင် ကိုင်ထားလိုက်ပါသည်။ သို့သော်မျက်နှာကိုမူ––မလှည့်ကြည့်မိသေးဘဲ ––မျက်နှာရဲ့ လွှဲလျက် ကိုင်မိရုံကိုင်ထားခြင်းသာဖြစ်လေသည်။ အစ်ကို့လီးက ကျမလက်ထဲ၌––ဘတ်ကနဲ––ဆတ်ကနဲ––ဖြစ်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရပေရာ––ကျမမနေနိုင်တော့ပဲ လက်ထဲမှအစ်ကို့လီးကိုကြည့်လိုက်မိပါသည်။

အပေါ်ယံအခွံများက ––ခစ်ညိုညိုဖြစ်သော်လည်း လီးငယ်ထိပ်အသားလေးက––ဝင်းနှီနီရဲကာသန့်စင်တင်းမာနေသည်။ လီးမေးစေ့အောက်ကအနည်းငယ်တိုပြီး–ခံရှည်လမ်းသူ့ရဲ့များကဲ့သို့–– လီးနောက်ဖက်ကရှည်ကာ––ရောမခေတ်သံခမောက်ကြီးလိုပင် တဝေဝေရာတည်းတူလေသည်။

"ဖင်နဲနဲ––ကော့ထား––ဟုတ်ပြီ––လိုးမယ်"

အစ်ကိုက––သူ့ဟာသာတစ်ယောက်ထဲပြောသလိုလိုဖြင့် တစ်ယောက်ထဲပြောကာ လီးကြီးကိုကျမစောက်ပတ်အဝနှင့်တေ့လိုက်ပါသည်။ ကျမကအစ်ကို့လီးအဝင်နှင့် တော့ပေးရန်အားယူထားမိသည်။

"ပြွတ်"ခနဲ––လီးတန်ကြီး ထိုးဝင်လိုက်သည်နှင့် ကျမက ဖင်ကြီးကိုအပေါ်သို့ကြွတက်ပေးလိုက်ရာ––အဆောင့်နှင့်အကော့

ညီးကိုက်ဝါးကိုက်ဖြစ်သွားပြီး––တစ်ချက်တည်းနှင့်လီးတစ်တက်ပေါက်ကျော်ကိုလျှောကနဲ––တိုးဝင်သွားလေသည်––တစ်ယောက်ညိုသားစောက်ပတ်ဖြစ်သောကြောင့်ယခင်ကလိုနာကျင်ခြင်းမရှိပဲ–ဖိနှိပ်ရှိန်းလှုပ်သွားကာ––လီးအရသာကို––အပြည့်အဝခံစားရလေ၏။ အစ်ကိုမသိအောင်––ရင်တဲက––ပင်ကိုသာစိန်ကိုကျမူတင်မိသေးလေတော့သည်။ ထိုစကားသာတစ်ကို––ကြားကာအလွှေးကိုသတ်ချင်ပေပါမည်ထင်သည်၊

အနော်အကျင်––အထစ်အငေါ့မရှိငက်ပျောသီးအလုးလိုက် ––ချောင်းထဲသို့ထိုးသွင်းလိုက်သကဲ့သို့ ပြည့်အည့်ကြပ်သိပ်သွား၏၊ အစ်ကို့ကိုချစ်သောစိတ်ကြောင့်ပေလားမပြောတတ်ပါ––ကိုသာစိန်နှင့်လိုးစဉ်ကကဲ့သို့––ကသောင်းကနင်းမဖြစ်––ထိတ်ထိတ်ခုန်သော နှလုံးသား၌ ငြိမ်းသောအချစ်ဒဏ်ရသာကို အစ်ကိုနှင့်––ကျမ ပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားရခြင်းဖြစ်သည်။

အစ်ကို့အပေါ်၌––စိတ်ကောနာက––အငြိုးယူမိနေလေသော ကြောင့်လားမသိနိုင်ပါ––ကျမပေါင်နှစ်ဖက်ကိုဘေးသို့အစွမ်းကုန်ဖြဲပေးထားပါသည်။ ကျမစောက်ပတ်ထဲသို့အစ်ကို့လီးကြီးတိုက်နှစ်ဝင်သွားတိုင်းကျမအစ်ကို့ကျောပြင်ကြီးကို တအားအား––တအားဖက်ညှစ်လျက်ပါ၊ကိုထောင်ထောင်ပေးလိုက်မိရာ––အစ်ကို့နှုတ်မှတဟင်းဟင်းဖြင့်အရသာတွေ့သောသဘောဖြင့် ကျမပါးကိုရှိုက်၍ ရှိုက်ပါနမ်းတတ်ပြန်ပါသည်။

အဝတ်အစားမဲ့သောကျမတို့နှစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုက ––နေရာမလပ်အောင်ဖိကပ်ပွတ်သပ်ရင်း––လီးနှင့်စောက်ပတ် ကိုင်ကြိမ်ကြိမ်လေးဆောင့်ထည့်နေမိကြလေရာ––အစ်ကို့ကျောပြင်၌

ချွေးတွေရွှဲလာသကဲ့သို့ ကျမနဖူးခြံလည်း ချွေးများသီးနေပါပြီ။

ကျမက––အခေတ်မပြတ်ခေါင့်နေသော အစ်ကို့ကျောပြင်ကို––အစ်ကိုစွပ်ကျယ်အင်္ကျီလေးဖြင့် သုတ်ပေးကာ––ယပ်ယပ်ကြွင်နာ ပေးမိပါသည်။ အစ်ကိုကလည်း ကျမ––နဖူးမှချွေး––လေးများကို အသာအယာလေးသုတ်ပေးရင်း––ကျမ––နှုတ်ခမ်းလေးကိုစုပ်လိုက် ပါလေသည်။ ကျမစောက်ပတ်ထဲသို့ လီးတန်းလန်းဖြင့်ထည့်ထား ရင်းနှုတ်ခမ်းကိုစုပ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ကျမဖင်ကြီးမှာအန္တရာယ် တွေ့သောမြင်းရိုင်းမလေးပမာ––ခေါင့်ခေါင့်ရုန်းခါ––ပြမ်းလိုက် မိရာအစ်ကိုလည်းဖီးလ်တွေတက်သွားဟန်ဖြင့် ကျမနို့နှစ်လုံးကို တစ်ဖက်စီကိုင်လျက် အားရပါးရကြီး"အင်း––ကနဲ––အင်းကနဲ––ခေါင့်ရင်းကျမစောက်ခေါင်းနုနုလေးထဲသို့––လရေများကိုပန်း ထွက်ကုန်ပါလေသည်။

မစောင်းလိုက်နဲ့––ခြင်ထောင်ကိုပေကုန်မယ်"အစ်ကိုက––သူ့လီးကိုဆွဲထုတ်ခါ––ကျမကိုသတိပေးလိုက်ပါသည်။ ကျမက––ထမီကိုခြေထောက်နှင့်ဆွဲယူပြီး စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကြားမှ––စီးယိုကျဆင်းလာသောအရေတွေ ဒလဟောကိုသုတ်ပစ်လိုက်ပြီး––လုံချည်ကိုလေးဝေ့လျက်––စောက်ပတ်အပေါ်ဖုံးထားမိပါသည်။ အစ်ကိုက––ထမီကို––အသာဆွဲဖယ်ပြီး–– "အလွေး––ကုန်းကွာ" ဟုဆိုပါသည်။ ကျမလဲအလွေးအထူးမပြောတော့ပဲ––ဖင်ပူးတောင်း ထောင်ကာ––ဖင်ကုန်းပေးလိုက်မိပါသည်။ အစ်ကိုသိုးမည်ဆိုလျှင်––ကျမခံရမည့်ပုံစံတွေကျရောက်နေသည်ဟုသောအသိကလည်း ကျမအရှက် ကို––ဝေးရာသို့ ပယ်ရှားပေးထားဟန်တူပါသည်။

ကျမစောက်ပတ်ကို အနောက်သို့ပြူးနိုင်သမျှပြူးထွက်စေရန်

ခါးကိုဝင်ဆင်းလျက် ခါးကိုမတ်ပြီးဖင်ကိုထောင်ပေးလိုက် ပါသည်။

အစ်ကို––သူ့လီးတန်ကြီးကို သုံးလေးချက်မျှကွင်းထိုက်ပြီး လီးတန်ကြီး မာတောင်လာသောအခါ ကျမ––စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးထိပ်ဖူးကြီးကို ညင်သာစွာတေ့မြှုပ်ပြီး––ဖြေးဖြေးချင်းနှစ်သွင်း လိုက်လေရာ––ကျမ––မှာမျက်တောင်ကလေးများပင်မှေးစင်းကျ–သွားအောင်ပင်ကောင်းမိပါလေတော့သည်။

ကျမပါးနှင့်ခေါင်းအုံးကိုပိကာပ်ထားကာ အစ်ကိုဆောင့်လိုက် တိုင်းပူထူပိန်းသွားသော စောက်ခေါင်းလေးထဲမှ ကာမအရသာကို––မိန်းမျှော်ခံစားရင်း––အငေ ုပ်ကြီးကျေနပ်နေမိပါလေသည်။

အစ်ကိုလက်နှစ်ဖက်က––ကျမခါးသေးကျဉ်သောခါးလေးကို တွက်ကိုင်ပြီး–ဆွဲဆွဲယူကာ––ကျမတော ဘ်းလေးထဲသို့ဝင်သွားသည့်အသိ––ဖိကာ––ဖိအားဆောင့်လိုးလိုက်လေရာ––အသဲခိုက်အောင်––ကောင်းမိသွားလေတော့သည်။

အစ်ကိုက––လေးငါးဆယ်ချက်လောက်––ဆက်တိုက်လေး ဆောင့်လိုးပေးပြီးနောက်––ကျမနို့နှစ်လုံးကို––ကျောပေါ်မှမှိန်းရင်း ဆုတ်နယ်ချေမှုကာကစားနေလေသည်။

"အစ်ကို––ပြီးလား––ဟင်".

"အင်း––အလွေးရော"

"အင်း––"

နှစ်ယောက်သား––ပါးထပ်လေးထပ်ခါ မှိန်းနေရင်း အစ်ကိုက ကျမပါးပြင်လေးကို––မြွတ်မြွတ်နိုးနိုးလေးနမ်းသည်။ ကျမက––အသာအယာလှဲအိပ်ချလိုက်ရာ––

"အစ်ကို — ပြီးပြီလား — ကွယ်"

"အင်း — အဝေးရော — "

"အင်း"

နှစ်ယောက်သားပါးထဲလေးထပ်ခါမှိန်းနေရင်း အစ်ကိုက ကျမပါးပြင်လေးကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးလေးနမ်းသည်။ ကျမက — အသာအယာလှဲအိပ်ရင်းလိုက်ရာ — လီးတန်ကြီးကသုတ်ရေများပေကျံလျက် — ပြွတ်ကနဲထွက်လာလေ၏။

"အစ်ကို့ဟာကြီးက — အရေအများကြီးထွက်တာပဲ — ဟွန့်" ကျမက — နှာခေါင်းလေးရှုံ့ပြရင်း ပြောဆိုကာ — အစ်ကို့လီးတန်မပျော့မမာကြီးကို ကျမထမီလေးဖြင့် တယုတယသုတ်ပေးနေရာ — အစ်ကိုကလဲ ထမီအကောက်တစ်စဖြင့် ကျမစောက်ပတ်ထဲသို့ နိုက်ခါနိုက်ခါသုတ်ပေးနေသည့်အတွက် — ကျမက — အစ်ကို့နဖူးလေးကို လက်သီးနှုနှုလေးဖြင့်ထုကာ — ခစ်ဟက်ဟက်လေးရယ်လိုက်မိလေသည်။

ပြီးပါပြီ